Nr. 42. Czwartek, 21 Lutego 1895. Rok 85.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów, — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do «Gazety Lwowskiej», otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Wysokość Najdostojniejszy Arcyksiążę Albrecht zakończył życie w poniedziałek, dnia 18 b. m., o godzinie 1 po południu w Arco.

7. Biuletyn.

Pomyślny stan zdrowia Jej ces. i król. Wysokości Najd. Arcyksiężnej Maryi Teresy i Najd. Arcyksięcia Wilhelma, trwa niezmiennie.

Skutkiem tego biuletyny nie będą już więcej ogłaszane.

Pola, 17 lutego 1895.

Dr. Krumpholz m. p.
ces. i król. lekarz okrętu liniowego.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4 lutego b. r. najmiłościwiej zatwierdzić wybór Stanisława Potockiego, właściciela dóbr Stepnice szlacheckie, na zastępcę prezesa Rady powiatowej w Limanowej.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 6 lutego b. r. nadać najmiłościwiej zarządcy kasy prowentowej w Krynicy, Wojciechowi Chojnikowi, w uznaniu jego znakomitej służby, złoty krzyż zasługi z koroną.

Ministerstwo handlu nadało kasyerowi pocztowemu Janowi Międzusińskiemu w Białej posadę kontrolora pocztowego w Krakowie i zamianowało oficyała pocztowego Jana Krechowieckiego w Tarnopolu kontrolerem pocztowym w Tarnowie.

Obwieszczenie.

Ministerstwo handlu reskryptem z dnia 17 stycznia 1895 l. 108 udzieliło Gustawowi Kruse w Orzechowcu, wyłącznego przywileju z prawem pierwszeństwa od 3 października 1894 na dachówki z wolną leżącą listwą (*Dachplatten mit freiliegender Verschlussleiste*) według opisu otwartego w c. k. Ministerstwie handlu złożonego.

Co się podaje do publicznej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Dnia 15 lutego b. r. został wydany i rozesłany z c. k. nadwornej i państwowej drukarni w Wiedniu XIV zeszyt Dziennika ustaw państwa w wydaniu niemieckiem

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 24. Obwieszczenie Ministerstwa handlu z d. 15 lutego b. r., w sprawie porozumienia jakie zostało zawarte w interesie uzyskania we wzajemnym obrocie na kolejach żelaznych Austro-Węgier z jednej strony a Niemiec z drugiej, ułatwiających przepisów co do przewozu tych przedmiotów, które w myśl konwencyi międzynarodowej z dnia 14 października 1890, są wykluczone od przewozu lub dopuszczone tylko warunkowo.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 20 lutego.

Podwoje parlamentu austryackiego otworzyły się wczoraj na nowo. Niepowetowana strata, jaką całą Monarchia poniosła w przeddzień tego otwarcia przez śmierć ś. p. Arcyksięcia Albrechta, sprawiła, że parlament musiał rozpocząć działalność swą w podjętej na nowo sesyi od manifestacyi żałobnej, — wkrótce już jednak zapanuje na krużgankach „greckiego“ gmachu przy Ringstrasse w Wiedniu, dawny ruch i życie a w miejsce ciszy feryj zimowych wstąpią znowu dawne prace i dawne — walki.

Czekają zaś na załatwienie w parlamencie kwestye pierwszorzędnej doniosłości. Na programie prac jego znajdują się ważne zagadnienia społeczne i ekonomiczne, ważne postulaty natury finansowej, wielkie prace ustawodawcze i kodyfikatorskie. Dość wymienić: budżet na r. b., rozpoczętą już pracę nad reformą kodeksu karnego, rozległą pracę nad reformą całego systemu ustaw, tyczących się procedury cywilnej, sprawę reformy wyborczej, kwestyę kolei lokalnych, kwestyę poprawy bytu urzędników i pragmatyki służbowej, przedewszystkiem zaś już dzieło reformy podatkowej, tak potężnie i tak wszechstronnie mającej oddziałać na rozmaite ekonomiczne i socyalne stosunki w Państwie, a więcej systemu mającej zaprowadzić i więcej słuszności w rozdziale ciężarów społecznych. — Zadania te, każde z osobna i wszystkie razem, ważne są i godne ambicyi, a załatwienie ich przysporzy parlamentowi zasługę wielką a niemałą zapewni sławę. Aby jednak te zadania mogły być istotnie spełnione, trzeba, by owa idea koalicyi, która przed rokiem z górą rozwinęła się w parlamencie i przyświecając niezmiennie przez ten cały czas pracom parlamentarnym, pozwoliła uniknąć wielu trudności, a dokonać wielu dzieł ważnych i pożytecznych, siebie samą zaś wzmocniła praktycznem wypróbowaniem swej racyonalności i politycznego uzasadnienia, — aby ta idea nadal w równej sile ożywiała Izbę deputowanych.

Pod tym względem silnej podstawy do pomyślnych w parlamencie widoków dostarczyła ubiegła sesya Sejmów krajowych. Nie będziemy się tu zapuszczali w rozbiór poszczególnych kwestyj, które były traktowane w tych Sejmach: na podstawie jednak znanych powszechnie rezultatów ich prac można stwierdzić, że prócz bardzo nielicznych wyjątków, potwierdzających tylko regułę, obawy, podsycane przez przeciwników obecnego systemu politycznego, że idea koalicyi wyjdzie z sesyi sejmowej osłabioną i zachwianą, nietylko się nie ziściły, lecz co więcej idea ta znalazła w Sejmach krajowych nową podnietę, nowe wzmocnienie i podstawę. Prawie w każdym z Sejmów a przynajmniej w przeważnej ich części można wskazać na enuncyacye, na wnioski lub uchwały, dowodzące, że te nadzieje, które przywiązywano do koalicyi w parlamencie: jak powolne zacieranie się antagonizmów narodowościowych i kontrastów politycznych, jak utorowanie drogi do wzajemnego zbliżenia się i zaprzyjaźnienia stronnictw i partyj, popierających państwową politykę Austryi, jak wspólna praca w kierunku ekonomicznym i społecznem przy równoczesnem usunięciu sporów politycznych na plan dalszy, a przy równoczesnem zarazem zwalczaniu skrajnego kierunku przez żywioły umiarkowane: że te nadzieje za wzorem parlamentu przeszczepiły się także na grunt Sejmów krajowych i na nim się korzystnie przyjęły. Doświadczenie to z Sejmów krajowych jest dla pracy koalicyi w parlamencie cennym substratem i szczęśliwą zapowiedzią. Zapewne jednak nie znaczy to jeszcze, iż koalicya ominęła już wszystkie trudnoś i i słusznie w tym względzie wyraża się jeden z poważnych dzienników wiedeńskich że teraz „chodzić będzie o kwestyę, czy myśl koalicyi, bez względu na swe moralne tryumfy, będzie miała nadal dość siły do pokonania praktycznych trudności i do uporania się z realnymi, już do sfery działania pojedyńczych stronnictw należącymi problematami.“

Lwów, 20 lutego.

Oddanie dostawy mięsa dla tutejszej załogi kupcom węgierskim z Komorna, wywołało ujemną krytykę tego zarządzenia Administracyi wojskowej, a krytyka ta znalazła odgłos w pismach miejscowych.

W sprawie tej dowiadujemy się ze źródła kompetentnego, iż jednem z głównych postanowień zawartego co do tej dostawy kontraktu, jest zastrzeżenie, iż dostawca może bić wyłącznie tylko galicyjskie woły; dotąd przestrzegano jak najściślej tego zastrzeżenia, a zarząd wojskowy także i w przyszłości zawsze będzie czuwał nad dopełnieniem powyższego warunku.

ARCYKSIĄŻĘ ALBRECHT
WE LWOWIE.

(USTĘP Z DZIEJÓW 1839 ROKU).

W jesieni 1839 roku Lwów był niezwykle ożywiony. Prócz Arcyksięcia Ferdynanda d'Este, gubernatora cywilno-wojskowego i synowca jego, Ferdynanda, księcia Modeny, dziewiętnastoletniego młodzieńca, biorącego nader czynny udział w życiu towarzyskiem, przybył do Lwowa Arcyksiążę Franciszek Karol, Ojciec Najjaśniejszego Pana, Cesarza Franciszka Józefa, w towarzystwie licznej świty, złożonej z dostojników cywilnych i wojskowych, oraz księcia Gustawa Wazy, przebywającego stale na wiedeńskim Dworze. Dostojny gość nie po raz pierwszy przebywał w murach tego miasta, gdyż poprzednio już bawił w niem w roku 1823, podczas odwiedzin Cesarza Franciszka I.

Na cześć Arcyksięcia urządzono cały szereg uroczystości, a jakkolwiek wjazdowi jego towarzyszyła straszliwa ulewa, to jednak później ustaliła się pogoda i prześliczna polska jesień zajaśniała w całym blasku swej krasy. Były dni, w ciągu których termometr wskazywał 21° Reaumura w cieniu.

W dwa dni po przyjeździe Dostojnych Gości odbył się przegląd załogi lwowskiej na błoniach Żółkiewskich. Garnizon ówczesny tworzyło dwadzieściacztery batalionów piechoty, dwa pułki jazdy i pięć bateryi artyleryi. Piechota i jazda składały się przeważnie z pułków węgierskich i włoskich. I. G. Kohl, zwiedzający w tych czasach Galicyę, unosi się nad postawną i zgrabnością porusześ pułków węgierskich stawiając je o wiele wyżej od piechoty rossyjskiej. „Uniform leży na nich gdyby ulany na modnisiu, wybierającym się na bal“ — słowa Kohla — „w marszu sprawiają wrażenie młodej gwardyi francuskiej, spieszącej na pole zwycięstw. Najlepiej wszakże prezentują się na koniu. Węgier bowiem jest jeźdźcem z urodzenia i o ile chętnie służy w kawaleryi, o tyle stara się wszelkimi sposobami uwolnić od służby w szeregach piechoty....“

Wracając do przeglądu, odbytego w dniu dwudziestym drugim września, nadmienić wypada, że Arcyksiążętom towarzyszył też książę Waza, „przystojnej postawy i łagodnych rysów twarzy“ — jak go charakteryzuje w swych pamiętnikach Ksawery Prek. Wieczorem tegoż dnia podążyli Arcyksiążęta do obozu pod Malechowem, następnie zaś odbyło się na ich cześć przyjęcie w arcybiskupiej rezydencyi, w Rynku, w czasie którego popisywał się grą wyborny skrzypek tutejszy, Stanisław Serwaczyński. W dniach następnych zwiedzał Gość szczegółowo obóz Malechowski, bywał w teatrze na przedstawieniach polskich i niemieckich, odbywających się w nieistniejącym już dziś gmachu miejskim przy placu *Castrum*. Teatrzyk ten ciemny i brudny nie mógł, co prawda, wywrzeć korzystnego wrażenia na Dostojnych Widzach. Natomiast główna zasłona nie omieszkała zapewne pobudzić Ich do wesołości. Przedstawiała ona Apollina, zstępującego z Olimpu na ziemię, lecz pomysłowy malarz urozmaicił kompozycyę swą w sposób niezwykle komiczny, każąc pegazom Apolina co rychlej napawać się wodą i paść się na niwie nadpełtwiańskiej... Stary Kamiński wystąpił na powitanie Arcyksiążąt z okolicznościowym wodewilem, urozmaiconym okolicznościowemi śpiewkami i tańcami. Nazajutrz zwiedzał Arcyksiążę Zakład Narodowy imienia Ossolińskich, wieczorem zaś przyjął świetny bal Stanowy, wyprawiony na Jego cześć w przyległych do gmachu teatralnego salach reduto wych. Podczas balu całe miasto było rzęsiście oświetlone. Na wielu gmachach widniały przezrocza ze stosownymi napisami, podczas gdy znany mecenas literatury galicyjskiej, Adam Junosza Rościszewski, doręczył Arcyksięciu Franciszkowi odę, rozpoczynającą się od słów:

> Witaj Franciszka drogich wspomnień synu!
> Najjaśniejszego witaj Bracie Pana
> Sława Ci, sława!...

W dniu dwudziestym siódmym września odbyły się wielkie ćwiczenia wojskowe pod Lesienicami i zaledwo Arcyksiążęta stanęli w mieście z powrotem, gdy dzwon alarmowy z ratuszowej wieży zwiastował pożar w mieście. Mimo znużenia, pospieszyli Arcyksiążęta na miejsce katastrofy. Palił się parterowy dom Aldera przy ulicy Łyczakowskiej. Pewnemu golarczykowi, który odznaczył się przy pożarze, kazał wręczyć Arcyksiążę Franciszek kwotę pięćdziesięciu złotych w nagrodę. Nazajutrz znów nowy festyn wyprawiono na cześć Brata Monarchy. Oto mieszczaństwo lwowskie urządziło na Jego cześć na Strzelnicy swej bal, który burmistrz Home otworzył polonezem, tańcząc w pierwszej parze z hrabiną Mniszchową.

Projektowany pierwotnie pobyt Arcyksięcia Franciszka Karola we Lwowie został przedłużony z powodu, iż zapowiedziany na dzień dwudziestydziewiąty września przyjazd Arcyksięcia Albrechta uległ niespodziewanej zwłoce. Arcyksiążę Albrecht przybywał do nas wprost z rossyjskiego obozu pod Borodynem, gdzie car Mikołaj zgromadził 140.000 wojska. Z tego też powodu, prócz okazałej świty wojskowej, towarzyszył Arcyksięciu do Lwowa rossyjski generał Budberg. Złe drogi opóźniły przyjazd Arcyksięcia Albrechta o całe dwie doby, tak, iż dopiero w dniu pierwszym października stanął w naszem mieście. Cel Jego odwiedzin był w pierwszym rzędzie militarny i dlatego też zaraz w dniu drugim października odbyła się wielka rewia na placu Jabłonowskich, poczem wszyscy czterej Arcyksiążęta udali się na uroczystość poświęcenia kamienia węgielnego pod gmach konwiktu szlacheckiego (dziś gmach uniwersytecki), wykończonego właśnie pod dach. Arcyksiążęta podpisali dokument erekcyjny i

†

Jego ces. i król. Wysokość Najdostojniejszy ARCYKSIĄŻĘ ALBRECHT.

Z całej Monarchii, ze wszystkich jej krajów koronnych i miast stołecznych nadpływają do Wiednia, dokąd Najj. Pan przybył już wczoraj wieczorem, — zgodne objawy głębokiego i szczerego żalu z powodu ciężkiej straty, jaką Najd. Dom Cesarski, armia i Państwo ponieśli przez śmierć Najdost. Arcyksięcia Albrechta. Wszystkie pisma poświęcają ś. p. zmarłemu zwycięzcy z pod Custozzy gorące wspomnienia, oraz przepełnione są szczegółami o długoletniej, a tak chlubnej działalności Jego, o tylu czynach ś. p. Najd. Arcyksięcia, świadczących o Jego niezwykłej szlachetności i dobroczynności, — o ostatnich wreszcie chwilach Jego życia.

Wiener Ztg. pisze: Historya zapisze, czem był Zmarły dla Monarchii, dla armii, dla ludów. Wielki Syn Wielkiego Ojca, godny Spadkobierca pełnej chwały tradycyi, był dumą i ozdobą Austryi. — Prawdziwy ojciec żołnierzy, rozwijał działalność w każdej dziedzinie wojskowej organizacyi. Głęboka i przejmująca jest boleść po Jego zgonie.

Na innem miejscu czytamy: Gdy Zgasłego poniosą teraz do krypty Jego Przodków, a przy furcie O. Kapucyn starodawnym zwyczajem zapyta: Kto to jest? — w sposób grecki odpowie mu chór jeden: Dobry człowiek szlachetnego serca, a chór drugi: Wielki Bohater, dla którego Austrya była ponad wszystko.

Presse podnosi: W dziejach trójprzymierza opowie niejedna karta, ile rycerski bohater z pod Custozzy przyczynił się do utwierdzenia tego dzieła państwowej sztuki, do zbudowania żelaznej tamy, o którą od lat wielu rozbijają się wszelkie zapędy wojenne.

N. fr. Presse: Arcyksiążę Albrecht był naszą dumą, naszą sławą przed światem, przykładem żołnierskich cnót, właściwym przedstawicielem starej, austryackiej tradycyi. Pamięć o synu Arcyksięcia Karola daje ludowi wiarę we własne siły i powołanie do wielkich rzeczy.

Fremdenblatt podnosi, że wraz z Najd. Arcyksięciem Albrechtem traci armia austro-węgierska jedynego Marszałka, którego posiadała prócz Naczelnego Wodza, Najj. Pana. Ostatnimi Marszałkami polnymi byli Radetzky († 5 stycznia 1858), Laval hr. Nugent († 1862), Eugeniusz hr. Wratysław († 1867) i Henryk bar. Hess († 13 kwietnia 1870). Ś. p. Najd. Arcyksiążę Albrecht piastował wysoką tę godność przez lat z górą 30.

Ś. p. Arcyksiążę należał do Dostojnych Osobistości Europy, które zyskały największą liczbę odznaczeń. Order Teresy traci w ś. p. Najd. Arcyksięciu jedynego właściciela wielkiej wstęgi — do tego orderu należą dziś w ogóle tylko jeszcze jeden komandor (FZM. bar. Kuhn) i 16 austro węgierskich, a 3 zagranicznych rycerzy. Prócz tego orderu, zdobiły sędziwego Marszałka order Złotego Runa i wielka wstęga węgierskiego orderu św. Szczepana; ogółem posiadał ś. p. Najd. Arcyksiążę koło 50 orderów i medali.

P. Minister wojny, generał Krieghammer i szef sztabu generalnego, bar. Beck, mieli zamiar udać się do Arco do łoża chorego Najd. Arcyksięcia Albrechta, ale zaniechali tej podróży na wiadomość, że Najj. Pan do Wiednia przyjedzie.

Ś. p. Najd. Arcyksiążę opuścił Wiedeń w dniu 23-go października z. r. i udał się wprost do Arco. Już na krótki czas przed odjazdem czuł się Najd. Arcyksiążę nie zupełnie dobrze, lecz wkrótce przyszedł do siebie, tak, że przed odjazdem do Arco odbył jeszcze dłuższą przejażdżkę konną wraz ze swym adjutantem przybocznym. Arco było ulubionem miejscem pobytu Najd. Arcyksięcia w zimowych tygodniach i wiele zawdzięcza zmarłemu Najd. Arcyksięciu od czasu, jak przed 25 laty ś. p. Najd. Arcyksiążę założył w niem wśród gajów oliwnych, pomiędzy cyprysami i cedrami swe Tusculum, miejscowość ta zamieniła się w zimową stacyę klimatyczną pierwszego rzędu.

O ostatnich chwilach życia ś. p. Najd. Arcyksięcia Albrechta donoszą jeszcze, że już w niedzielę nieraz całemi godzinami Najd. Arcyksiążę leżał, nie mówiąc ani słowa. Agonia rozpoczęła się w poniedziałek o godzinie 6 zrana; była chwila, w której myślano, iż ś. p. Najd. Arcykąiążę już kończy. Wszyscy, bawiący w Arco Członkowie Najw. Domu pospieszyli do sypialni Chorego i otoczyli Jego łoże w uczuciu najgłębszej boleści. Najdost. Arcyksiążę przyszedł jednak później do siebie. Gdy o godzinie 10 zrana książęta Albrecht i Robert Württemberscy przystąpili do łoża, Najd. Arcyksiążę uśmiechnął się do nich, przemówił kilka słów i pytał się księcia Albrechta, jak się ma księżna Małgorzata i Jej dzieci. O godzinie 11 nastąpił zwrot niekorzystny, a wkrótce potem ponowne ocknięcie się z apatyi. O godzinie 1 wyzionął Najd. Arcyksiążę ducha bez widocznych bolów, — tylko kurcz, wstrząsający całem ciałem, dowodził, że śmierć nastąpiła. Łkanie rozległo się w całej sali pałacu. Obecny O. Tapeiner odmówił głośno: „Ojcze nasz“, który za nim wszyscy powtarzali. Członkowie Najw. Domu, pożegnali zwłoki, poczem uczyniła to samo świta Najdost. Arcyksięcia i wreszcie wpuszczono służbę, ubraną w uniform galowy. Każdy przystępował do łoża i całował rękę Dostojnego Zmarłego. Potem wpuszczono publiczność, — ponieważ jednak tłok był zbyt wielki, zamknięto pałac.

Jak donoszą z Arco, zwłoki ś. p. Najd. Arc. Albrechta nie okazują zmiany w rysach; ciało spoczywa na łożu, ręce są skrzyżowane na piersiach. Dłonie trzymają krucyfiks i są owinięte różańcem. Z Wiednia nadesłano podwójną trumnę i przyrząd do zabalsamowania zwłok; po zabalsamowaniu, będą zwłoki wystawione w kaplicy. Przed przewiezieniem zwłok do Wiednia zostaną one pobłogosławione w miejscowym kościele parafialnym.

Także z zagranicy nadchodzą anieustanne objawy współczucia i czci dla zmarłego Marszałka.

Z Rzymu donoszą, że król i królowa polecili wielkiemu mistrzowi ceremonij hr. Gianotti, aby wyraził kondolencyę ambasadorowi austro-węgierskiemu, baronowi Bruckowi, z powodu śmierci ś. p. Arcyksięcia Albrechta.

* * *

Z Wiednia donoszą do dzienników, że Koło polskie odbyło wczoraj po posiedzeniu Izby deputowanych krótkie posiedzenie, na którem prezes Zaleski poświęcił gorące wspomnienie ś. p. Najd. Arcyksięciu Albrechtowi. Po manifestacyi tej zamknięto posiedzenie, następne ma być zwołane w piątek.

Koło polskie urządza jutro nabożeństwo żałobne za ś. p. Arcyks. Albrechta.

* * *

Wydział krajowy na wczorajszej sesyi pod przewodnictwem zastępcy Marszałka krajowego p. Chamca uchwalił wysłać na ręce JE. Pana Prezydenta Ministrów ks. Alfreda Windisch Graetza adres kondolencyjny następującego brzmienia:

Wasza Ekscelencyo!

Z dalekiego Południa przyszła żałobna wieść o zgonie ś. p. Jego ces. i król. Wysokości Najd. Arcyksięcia Albrechta. Jak wszędzie w obrębie granic Monarchii austro-węgierskiej, tak i u nas wiadomość ta ogarnęła smutkiem mieszkańców tego kraju, bo żal nam za Patryarchą panującego naszego Najw. Domu; żal za sędziwym, doświadczonym Wodzem, którego prawica była nieraz dzielną Austryi obroną, żal za Księciem, którego działalność na wszystkich polach życia społecznego znaczyła, i tyle wzorów do naśladowania pozostawiła!

Łącząc żal nasz z żalem całej Monarchii i Najwyższego Domu Cesarskiego, zwracamy się do Waszej Ekscelencyi z prośbą, byś raczył wyrazy głębokiego współczucia, które niniejszem Wydział krajowy imieniem tego kraju składa, w drodze właściwej przedstawić u stóp Najwyższego Tronu.

Nadto uchwalił Wydział krajowy wydelegować prezesa swego p. Chamca, ażeby JE. Panu Namiestnikowi wyraził kondolencyę w imieniu Wydziału krajowego.

* * *

Z powodu zgonu ś. p. Arcyksięcia Albrechta odbyło się dziś w kościele OO. Jezuitów, o godzinie 10 zrana nabożeństwo żałobne, na którem obecni byli JE. ks. Ludwik Windisch-Graetz, komendant korpusu, generalicya i zastęp oficerów, oraz liczne rzesze pobożnej publiczności. Mszę żałobną odprawił ks. Wróblewski.

* * *

Ze szczytu cytadeli lwowskiej powiewa flaga żałobna.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

C. k. Rada szkolna krajowa uchwaliła na posiedzeniu z dnia 18 lutego 1895:

1. Zatwierdzić wybór ks. Michała Dobrowolskiego na delegata Rady powiatowej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Kołomyi i wybór pp. Włodzimierza Gużkowskiegowskiego i Leona Steciaka na delegatów Rady powiatowej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Dobromilu.

2 Ustanowić drugie posady nauczycieli religii rz. kat. i gr. kat. dla szkół ludowych w Jarosławiu od 1 września 1895.

3. Zamianować nauczycielami w szkołach ludowych: Waleryę Fruzińską, starszą nauczycielką 4-klasowej szkoły w Skolem; Jana Dyakowa, nauczycielem kierującym 5-klasowej szkoły męskiej w Jaworowie; Leona Kwaśnickiego, nauczycielem kierującym 5-klasowej szkoły męskiej w Żółkwi; Feliksa Sokołowskiego, starszym nauczycielem 5-klasowej szkoły męskiej w Dolinie; Eugenię Schulmanównę, młodszą nauczycielką szkoły 4-klasowej żeńskiej w Dolinie; Stanisława Borkiewskiego, nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Oleszycach mieście; Zygmunta Miarkowskiego, nauczycielem kierującym 5-klasowej szkoły mięszanej w Lubaczowie; Jana Aleksiewicza, nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Krzywczy; Kamilę Piekarską, młodszą nauczycielką 2 klasowej szkoły w Bronowicach wielkich; Piotra Wcisłę, nauczycielem w Krzczonowie; Antoniego Wroniewicza w Krzeczowie; Karola Chorążego w Lipnicy Górnej; Zofię Bromilską, starszą nauczycielką i Jadwigę Zawirską, młodszą nauczycielką 5-klasowej szkoły żeńskiej w Mościskach; Karola Mikosia, nauczycielem w Tuligłowach; Jana Stolarskiego, starszym nauczycielem 4-klasowej szkoły w Radymnie; Stanisława Jakubowskiego nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Majdanie Sieniawskim; Eleonorę Mieczysławę Zgórkównę, młodszą nauczycielką 2-klasowej szkoły w Skołoszowie; Maryę Liszkowę, nauczycielką w Rzepienniku Suchym; Kaspra Płonkę, nauczycielem w Białobokach; Gwalberta Kruczka w Mirocinie; Mikołaja Walaszka, nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Ołpinach; ks. Juliana Czuczkiewicza, nauczycielem religii gr. kat. w 5-klasowej szkole w Sądowej Wiszni; Jakóba Mirkę, starszym nauczycielem 5-klasowej szkoły w Łańcucie: Amelię Graffównę, młodszą nauczycielką 5-klasowej szkoły w Łańcucie; Ludwika Dziadeckiego, starszym nauczycielem i Amelię Wollównę, starszą nauczycielką 5-klasowej szkoły w Przeworsku.

4 Zatwierdzić w zawodzie nauczycielskim Stanisława Ziobrowskiego w gimnazyum w Jaśle.

5. Przekształcić 3-klasową szkołę ludową w Maryampolu na 4-klasową od 1-go września 1895.

6. Wyłączyć przysiołek Podfilipie ze związku szkolnego w Zaleszczykach i przyłączyć go do związku szkolnego w Peczarnej od 1 stycznia 1895.

7. Przyjąć do wiadomości sprawozdanie c. k. krajowego inspektora szkolnego z wizytacyi szkół ludowych okręgu jaworowskiego.

8. Przyjąć do wiadomości sprawozdanie c. k. krajowego inspektora szkolnego z wizytacyi szkół ludowych 2-klasowych w Chyrowie i Starejsoli, 5-klasowych w Staremmieście i Turce i 1-klasowej szkoły w Boryni.

9. Przyjąć do wiadomości sprawozdanie c. k. krajowego inspektora szkolnego z lustracyi gimnazyum w Buczaczu.

10. Przyjąć do wiadomości sprawozdanie c. k. krajowego inspektora szkolnego z lustracyi szkoły realnej w Krakowie.

Sprawy parlamentarne.

Stała komisya Izby posłów dla procedury cywilnej obradowała na ostatnich posiedzeniach nad kwestyą giełdowych sądów rozjemczych. Sprawozdawca Bärnreither przedłożył nowy projekt, rozszerzający działalność giełdowych sądów rozjemczych o tyle, że pod pewnemi warunkami poddane być mogą orzeczeniu sądów tych także spory, powstałe

---

kielnią dotknęli, pamiątkowego kamienia, wysłuchawszy poprzednio okolicznościowej mowy księdza Arcybiskupa, podnoszącego wymownemi słowy ważność oddania wychowania młodzieży szlacheckiej w ręce OO. Jezuitów. Bo też w istocie młodzież ta potrzebowała silnej i doświadczonej dłoni wychowawców, jeżeli dać mamy wiarę opowieści Preka, który temi słowy charakteryzuje zamożniejszą młodzież, zbijającą w owe czasy lwowskie bruki: „Prawdziwie z podziwieniem patrzę na te potwory szczególne, z włosami rozpuszczonemi, brodą obrośniętą jak żydzi, paznokciami rysiemi, na cal długiemi, suknią opiętą a z tym całym układem do niczego niezdatnemi tylko do naśladowania mód paryskich i chęci odznaczenia się złymi obyczajami, paleniem przesadnem cygar i rozrzucaniem się od niechcenia na każdem krześle, trawieniu nocy na hulaniu a odpoczywaniu po całych dniach“....

Od biadań wytwornego Puław wychowańca nad zdziczeniem galicyjskiej młodzieży czas nam atoli wrócić do opisu bytności Dostojnych Arcyksiążąt w Lwim grodzie. Uroczyste przedstawienie „Purytanów“ w niemieckim teatrze i capstrzyk połączonych muzyk wojskowych zakończyły dzień drugi października, nazajutrz zaś po południu wszyscy Arcyksiążęta udali się w pojazdach do Gródka, dokąd przybyli tegoż dnia wieczorem. I tu podejmował swych Wysokich krewnych Arcyksiążę-gubernator, którego rezydencya mieściła się w domu zarządu kameralnego, przybranym w zieleń i w lampy, podczas gdy w namiotach, rozbitych w przyległym ogrodzie zastawiono wieczerzę przy dźwiękach muzyki wojskowej. Łagodna niezwykle jesień sprzyjała pobytowi zaproszonych na wolnem powietrzu. Przez dwa dni z rzędu (czwartego i piątego października) trwały popisy czterech pułków huzarskich, w okolicy rozłożonych, na błoniach pod Czuniowem. Po ćwiczeniach wojskowych Arcyksiążęta zwiedzali krytą ujeżdżalnię, szpital i koszary żołnierskie w Gródku, tudzież udzielali posłuchania władzom cywilnym, po południu zaś piątego października odjechał Arcyksiążę Franciszek Karol do Krysowic, gdzie Jego przyjazdu oczekiwali już: Stanisław hr. Mniszech i Jerzy ks. Lubomirski. Arcyksiążę Ferdynand d'Este wraz z synowcem, oraz z Arcyksięciem Albrechtem powrócili tegoż dnia do Lwowa, by odpocząć po trudach przebytych, lecz już nazajutrz wieczorem obecnymi byli na przedstawieniu opery „Straniera“, w której tytułową partyę śpiewała wyborna śpiewaczka, p. Frisch, by wprost z teatru udać się na bal do barona Kriega, prezydenta gubernialnego, zajmującego okazałe apartamenta przy ulicy Szerokiej (dziś Kopernika). Tańce, któremi zainaugurowano ów wieczór, znalazły gorliwych wielbicieli w młodszych Arcyksiążętach. Tańczył ochoczo Arcyksiążę Ferdynand Modeński a za Jego przykładem wziął udział w tańcach i Arcyksiążę Albrecht, liczący podówczas dwudziesty drugi rok życia. Zwłaszcza mazur podobać się miał nadzwyczajnie Arcyksiążętom. Honory domu spełniała pani Kriegowa, która lubo była córką krawca tutejszego, Wadowskiego, jednak „po jej użyciu się i zachowaniu nikt o tem nie myślał“ — jak pisał o tem przyjęciu Prek. Zazwyczaj bale u Kriegów kończyły się już o północy, gdyż nie podawano u nich gorącej kolacyi, poprzestając na zimnych przekąskach. Tym razem było zapewne sutsze przyjęcie, gdyż tańce trwały do późnej godziny.

Mimoto następnego dnia rano uczestniczyli Arcyksiążęta w dywizyjnych manewrach taktycznych, wyprawionych pod wodzą marszałka polnego Hrabowskiego na Janowskich błoniach. Po obiedzie u Arcyksięcia-Gubernatora odbyli przechadzkę po „Reitzenheimówce“ oraz po plantacyach Lażańskiego. Tak nazywano dzisiejsze Wały Gubernatorskie oraz Wysoki Zamek od nazwisk ich założycieli. Pierwsze zawdzięczały swe powstanie radcy gubernialnemu, Reitzenheimowi, który zajął się przekształceniem dawnych wałów i szkarpów miejskich na miejsce publicznej przechadzki. Uporządkowano je tem rychlej, że od roku 1820 rezydencya gubernatorów przeniesioną została do gmachu dziś istniejącego. O wiele trudniejsze zadanie miał wiceprezydent gubernialny, hr. Lażański, późniejszy gubernator morawski, którego zasługą jest zalesienie góry zamkowej, zainicyowane w roku 1835. Dawniej była to naga, piaszczysta góra, która podczas wichury jesiennej zasypywała piaskiem i kurzem całe miasto. Choć jednak, nie szczędzono nakładów i robotnika, dostarczanego przez miejscowe zakłady karne, to jednak w roku 1839 istniejący park na górze zamkowej nie mógł i w przybliżeniu dać Wysokim Gościom wyobrażenia o dzisiejszej swej rozległości i piękności.

Tego samego dnia wieczorem wyprawiał na cześć Arcyksięcia Albrechta wieczór z tańcami generał komenderujący we Lwowie, Langenau. Był to zarazem wieczór pożegnalny, wydany towarzystwu lwowskiemu przez Langenaua, który opuścił swe stanowisko, ustępując Retseyowi.

Zwiedzanie rozpoczętej z wiosną poprzedniego roku budowy gmachu teatralnego hr. Skarbka, parada wojskowa, odbyta w rynku, bytność Arcyksiążąt w zakładach wojskowych, tudzież obiad w letnim szalecie Arcyksięcia Ferdynanda d'Este, zbudowanym na wzgórzu, okalającem dawny ogród Jabłonowskich — wyczerpały w zupełności program pierwszych odwiedzin we Lwowie Arcyksięcia Albrechta, który w dniu dziesiątym października t. r. o godzinie szóstej wieczorem odjechał do Wiednia.

Od tej chwili rok rocznie niemal gościł Lwów w swych murach Wysokiego Gościa, który jako generalny inspektor wojska częste do Galicyi odbywał wycieczki. Po raz ostatni przebywał w naszem mieście Arcyksiążę Albrecht od piętnastego do siedmnastego czerwca roku zeszłego.

Stanisław Schnür-Pepłowski.

z interesów handlowych, po za giełdą zawarte. P. Bärnreither oświadczył, że giełdowe sądy rozjemcze nie mają charakteru państwowych sądów ławniczych, lecz raczej służą do regulacyi toku interesów.

Dep. Eugeniusz Abrahamowicz zaznaczył, że judykatura sądów giełdowych może być użytą do omijania postanowień, mających na celu ograniczenie gry giełdowej. W pierwszej linii należy działalność rozjemczych sądów giełdowych zamknąć ściśle w granicach sporów giełdowych. Mowca przyznaje projektowi rządowemu największe przed innymi zalety i wnosi, aby rolnikom nie było dozwolone poddawanie się orzeczeniom giełdowych sądów.

Dep. Pattai, Morsay i Piniński przemawiali również contra projektowi p. Bärnreithera.

Pan Minister sprawiedliwości hr. Schönborn oświadcza, że na razie nie może zaznaczać swojego stanowiska wobec wniosków subkomisyi, uważa jednak za stosowne, aby pierwotny zakres działalności giełdowych sądów rozjemczych, był rozszerzony. W każdym razie *status quo* jest niemożliwe do utrzymania; należy zatem dać sądom tym silną ustawową podstawę. Żądanie jawności i ustności postępowania, tudzież żądanie dopuszczenia adwokatów do sądów giełdowych, uprawnia Pana Ministra do zgodzenia się na projekt referatu, innym zaś Panom Ministrom pozostawia zajęcie stanowiska w imieniu swoich wydziałów.

Dep. Schorn i Pattai podnoszą, że są zasadniczymi przeciwnikami sądów polubownych; sekretarz ministeryalny Schulz stwierdza, że także na giełdach paryskiej i berlińskiej opierają się sądy rozjemcze na podstawie układów kompromisarskich. Deputowany Podlewski domaga się przywrócenia projektu rządowego; deput. Hübner, Götz i Nitsche bronią wniosków referenta Deput. Richter przemawia w myśl wywodów deput. Abrahamowicza.

Po złożeniu oświadczeń przez przedstawicieli Ministerstw: sprawiedliwości, handlu i skarbu, uchwaliła komisya uzupełniony projekt referenta z dodatkiem wniesionym przez dep. Pergelta.

— Początek sesyi parlamentu zastaje opróżnione cztery mandaty poselskie, w zjednoczonej lewicy po baronie Oppenheimerze i baronie Sommaruga, w klubie Hohenwarta po radcy Dworu Szuklje i baronie Styrcea. W miejsce hrabiego Stürghka wstępuje do parlamentu i do klubu lewicy styryjski Marszałek krajowy hrabia Attems. Pierwsze posiedzenie Izby panów odbędzie się dziś.

Z Berlina.

(Deputacya Związku rolników na posłuchaniu u cesarza. — Sprawa bimetalizmu w parlamencie niemieckim. — Monopol zbożowy. — Nowy karabin).

Cesarz Wilhelm przyjmował przedwczoraj na posłuchaniu deputacyę Związku rolników, która doręczyła adres, zawierający prośbę w imieniu 200.000 rolników, aby monarcha wglądnął w fatalne położenie rolnictwa. Cesarz odpowiedział, że udzielenie przesłuchania jest już dowodem, jak dalece dobro rolników go obchodzi, i że słowa cesarskie „drzwi mego pałacu stoją dla wszystkich poddanych otworem", nie są czczym frazesem. Zeszłoroczna agitacya Związku rolników, przekraczająca dozwolone granice, bardzo głęboko dotknęła serce cesarza, pełne ojcowskich uczuć dla kraju. Dzień dzisiejszy naprawia ten błąd. Cesarz spodziewa się, że obrady mającej być zwołaną wkrótce rady stanu przyniosą korzyść rolnictwu. Niech jednak rolnicy wstrzymują się od sensacyjnych agitacyj. Będziemy prosić Boga, rzekł cesarz na końcu, żeby prace rady stanu wyszły rolnictwu na pożytek.

Na jednem z ostatnich posiedzeń parlament niemiecki obradował nad wnioskiem Friedberga i Kardorfa, żądającym zwołania międzynarodowej konferencyi monetarnej dla uregulowania kwestyi waluty. Hr. Mirbach domagał się międzynarodowego uregulowania stosunku srebra do złota; jest to kwestya pierwszorzędnego znaczenia dla rolników. Przywrócenie monety srebrnej musi oddziałać pomyślnie na podniesienie ogólne cen rynku świata i powiększyć obieg pieniędzy, co wyjdzie na korzyść przemysłowi. Mowca wyjaśniał stosunki, panujące w Ameryce, których oddziaływanie na Niemcy jest niekorzystne. Obecnie jest najwłaściwsza pora dla odbycia konferencyi międzynarodowej, skoro i nowy prezes gabinetu francuskiego Ribot, zapatruje się na kwestyę uregulowania waluty życzliwie.

Wolnomyślny dep. Barth uważał cały ruch bimetalistyczny za niemoralne i ciężkie zaniepokojenie wszystkich kapitalistów. Przyjęcie wniosku doprowadziłoby do dotkliwych wstrząśnień monetarnych.

Wśród naprężonej uwagi na ławach przedstawicieli rządu, zabrał głos hr. Herbert Bismark i oświadczył się za wnioskiem, objaśniając opłakane położenie rolnictwa. Brukselska konferencya monetarna nie odniosła pożądanego skutku, ponieważ przedstawiciele rządu nie posiadali żadnych instrukcyi. W Anglii bimetalizm czyni także postępy. Rząd powinien w sprawie zwołania międzynarodowej konferencyi porozumieć się z jednem przynajmniej mocarstwem, jak niegdyś Anglia porozumiała się z Rossyą co do podstaw kongresu berlińskiego.

Gdy socyalista Schoenlank zabrał głos, konserwatyści ostentacyjnie opuścili salę. Schoenlank przemawiał przeciw „pożądliwościom agraryuszów" i przeciw konferencyi monetarnej.

Kanclerz Hohenlohe oświadczył, iż stosunki skutkiem wzrastającej różnicy pomiędzy wartością złota a srebra oddziaływają niekorzystnie na życie zarobkowe Niemiec. Chcę, rzekł kanclerz, porozumieć się w tym przedmiocie z rządami związkowymi, a mianowicie, czy w sprawie nadania innej wartości srebru nie należałoby zainicyować wymianę zdań z mocarstwami, celem podjęcia wspólnych kroków.

Deputowany Eugeniusz Richter potępił bimetalizm, przyczem ostro ganił kanclerza za brak samodzielności i podleganie obcym wpływom. W odpowiedzi na to replikował sekretarz skarbu hr. Posadowsky oświadczając się jednocześnie za podniesieniem wartości srebra.

Po ukończeniu rozpraw przystąpiono do głosowania, przyczem wniosek o zwołanie konferencyi międzynarodowej monetarnej w celu poruszenia kwestyi bimetalizmu został znaczną większością przyjęty.

Projekt monopolu zbożowego, w którym agrarczycy upatrują ostatnią deskę zbawienia dla upadającego rolnictwa, odesłano do zbadania zwołanej radzie stanu. Zdaje się, że rząd czyniąc to, kierował się wyłącznie zamiarem opóźnienia pogrzebu tego projektu. O wprowadzeniu bowiem w życie monopolu zbożowego nikt, nie wyłączając nawet samych wnioskodawców, nie myśli na seryo. Wprawdzie rząd, nie chcąc na samym wstępie zrazić sobie potężnego stronnictwa agrarnego, przez usta ministra rolnictwa wyraził się dość przychylnie o tym projekcie. Jest to jednak miłość czysto platoniczna, bez żadnych następstw i skutków. Urzeczywistnieniu tego agrarnego ideału stoją już nie mówiąc o innych względach, na przeszkodzie zobowiązania międzynarodowe rządu niemieckiego wobec ościennych mocarstw w pozawieranych niedawno traktatach handlowych. Wreszcie w decydującym w tej sprawie parlamencie ogromna większość członków jest bezwarunkowo przeciwna projektowi hr. Kanitza.

Dzienniki dowiadują się, że zarząd wojskowy nosi się z myślą uzbrojenia piechoty niemieckiej w nowy, zaprowadzony w Austro-Węgrzech karabin drobnokalibrowy, odznaczający się wszelkiemi zaletami, mianowicie lekkością, daleko większą donośłością i szybkością pocisku, a przedewszystkiem nadzwyczajną celnością.

Z Petersburga.

(Ukaz zezwalający na przedłużenie terminów kontraktów dzierżawnych na Wołyniu. — Sprawa nominacyi ministra spraw zagranicznych. Jednodniowy spis ludności).

Z Petersburga telegrafują: Dla zapobieżenia zbyt nagłym zmianom w warunkach ekonomicznych Wołynia, zezwolono cudzoziemcom, którzy osiedlili się tam przed wydaniem prawa z r. 1892, na przedłużenie terminów kontraktów dzierżawnych, nie na dłużej jednak, jak na lat pięć.

Jak wiadomo, prawo z 1892 roku zabrania cudzoziemcom nawet tym, którzy przyjęli poddaństwo rossyjskie, nietylko nabywania nieruchomości i osiedlania się w obszarach poza obrębem miast, ale nawet dzierżawienia majątków i fabryk od innych osób. W praktyce rozporządzenie to miało wielką doniosłość dla cudzoziemców na Wołyniu, ponieważ przeważnie nie posiadali oni ziemi, lecz dzierżawili ją od ludności miejscowej. Wszyscy ci dzierżawcy w liczbie 35.000 osób, co wraz z ich rodzinami czyni około 200.000 osób, musieliby na mocy prawa z 1892 roku już w najkrótszym czasie opuścić swe dzierżawy i wysiedlić się z Wołynia. Oczywiście zrujnowałoby to mnóstwo rodzin, a zarazem dla właścicieli ziemi na Wołyniu wytworzyłoby bardzo przykrą sytuacyę skutkiem nagłego braku czynszowników a przytem zaostrzyłoby to przesilenie ekonomiczne i tak już wywołane ukazem z 1892 roku, po którym ceny majątków na Wołyniu znacznie spadły. W razie ścisłego zastosowania tego ukazu rolnictwo na Wołyniu doznałoby nowego przesilenia i nie zgadzałoby się to zupełnie z obecną tendencyą podnoszenia rolnictwa w Rossyi. Wobec tego rząd rossyjski postanowił zgodzić się na przyznanie chwilowej ulgi, mianowicie zezwolić na przedłużenie kontraktów dzierżawnych na dalszych lat pięć od chwili wydania tego nowego ukazu. Jest to naturalnie tylko ulga prowizoryczna, wywołana koniecznością ekonomiczną.

Ciągle odwlekana sprawa nominacyi nowego ministra spraw zagranicznych w Rossyi stanowi nieustannie przedmiot komentarzy i omówień w korespondencyach petersburskich prasy zagranicznej. Według *Berl. Tagl.* największe widoki posiadała pierwotnie kandydatura ambasadora londyńskiego Staala. Staal był pierwszym, któremu car telegraficznie powierzył objęcie następstwa po Giersie. Nie przyjął on jednak nominacyi, tłómacząc się tem, że żona jego nie może znosić petersburskiego klimatu. Wówczas car ofiarował tekę kolejno księciu Łobanowowi i ambasadorowi Nelidowowi, zastrzegając się jednak, że nie chce im narzucać swojej woli. Równocześnie zakomunikował car obu ambasadorom ogólne zarysy programu swojej polityki zagranicznej i prosił o swobodne wyrażenie opinii. Zarówno Łobanów jak i Nelidow stosując się do tego życzenia, programowi cara uczynili pewne zarzuty czy zastrzeżenia i oświadczyli, że milejby im było pozostać na dotychczas zajmowanych stanowiskach. Wobec tego car powrócił do pierwszego projektu i zawezwał Staala do Petersburga, ażeby go osobistym wpływem nakłonić do przyjęcia nominacyi. Gdyby Staal pomimo to upierał się przy swojem postanowieniu, car prawdopodobnie zwróci się znowu do księcia Łobanowa, jako do dziekana dyplomatycznych reprezentantów Rossyi za granicą i dopiero gdyby i ks. Łobanow czynił dalsze trudności, uwzględnione będą kandydatury p. Szyszkina i hr. Kapnista, obecnego kierownika departamentu azyatyckiego.

Rząd postanowił przeprowadzić ogólny spis ludności w jesieni b. r. Komitet centralny statystyczny ministerstwa spraw wewnętrznych przygotowuje się do przyszłej olbrzymiej pracy, która ma być dokonana na całym obszarze państwa w ciągu jednego dnia. Już od dwóch lat codziennie w komitecie pracuje około 200 osób nad robotami przygotowawczemi. Komitet zebrał już mnóstwo ciekawych materyałów, wykazujących wzrost ludności w różnych miejscowościach państwa. Okazuje się, że w 20 guberniach i obwodach liczba mieszkańców dosięga obecnie 47 mil. dusz, gdy w r. 1860 spis wykazał 30 mil. obojej płci. Z oddzielnych gubernij największy przyrost ludności stwierdzono w guberniach: kijowskiej, półtawskiej, charkowskiej, tambowskiej, samarskiej i wiackiej. Co się tyczy znaczniejszych miast, to podobne zjawisko największego przyrostu mieszkańców zuuważono w Kijowie, Charkowie, Odessie, Baku, Łodzi i Kiszyniewie.

Z Anglii.

Przewódca unionistów liberalnych w Izbie gmin parlamentu angielskiego Chamberlain, w toku prowadzonej od chwili zebrania się parlamentu w Westminsterze rozprawy adresowej postawił następującą poprawkę w formie rezolucyi:

„Królowej przedstawić należy, iż sprzeciwia się to interesowi państwa, jeżeli pod przewodnictwem jej doradców czas, wymierzony parlamentowi do pracy ustawodawczej, trwoni się na rozważanie projektów, które zdaniem samego rządu nie mają widoków zdobycia mocy prawa, kiedy zapowiedziano projekty, mieszczące poważne zmiany ustawy konstytucyjnej, co do których należałoby niezwłocznie zasięgnąć rady parlamentu."

Głosowanie nad tą poprawką (wieczorem w poniedziałek) dało rządowi nieznaczną tylko większość.

Z Londynu depesze prywatne donoszą, że rada gabinetowa, która dziś dopiero miała się odbyć, została nagle zwołaną na wczoraj. Lord Rosebery miał poprzednio długą naradę z królową. Rada gabinetowa miała roztrząsać kwestyę zbyt małej większości rządowej przy głosowaniu w Izbie niższej nad ogólnem położeniem i nad poprawką Chamberlaina.

Komentarzem do tej sprawy jest następujący sąd czasopisma *Economist* o taktyce dzisiejszego rządu angielskiego: „Wszechstronnie przyznają, iż rząd dolewa teraz miarki, to jest umyślnie takie bile przesyła do Izby wyższej, o których wie, że ich lordowie nigdy nie przyjmą. Wnoszone są one jedynie na to, żeby odrzucone zostały. Mówiąc jasno, parlament nie zajmuje się pracą prawodawczą, tylko manewrami stronnictwa. Naturalnie Izba niższa nie jest tem bardzo uszczęśliwiona, podczas gdy w kraju panuje oburzenie, że największa instytucya państwowa do tak niskich celów jest nadużywana. Balfour miał racyę, powtarzając słowa przywódcy Gladstończyków: „Cóżto? czy my tu na to jesteśmy, żeby piasek morski orać?" Taka polityka może tylko osłabić gabinet. Rząd nie stara się o to, żeby użyteczne prawa przeprowadzać, ale o to, żeby Izbę wyższą wprowadzić w fałszywe położenie, zapomocą całego szeregu manewrów parlamentarnych. Takie postępowanie gabinet drogo przypłaci. Choćby z tego jednego punktu zapatrywania, położenie rządu nader niezadawalająco się przedstawia. Dodawszy do tego inne względy, przyznać trzeba ostatecznie, że żywot dzisiejszego rządu przykry jest i ciężki."

W klubie lojalistów irlandzkich lord Salisbury oświadczył, że w razie rozwiązania Izby gmin i oświadczenia się narodu za *home rule'm* irlandzkim, Izba lordów ulegnie głosowi opinii publicznej i uchwali go. Trzeba jednak, ażeby naród oświadczył się za *home rulem*, t. j. wybrał znowu większość posłów usposobionych liberalnie, a lord Salisbury i w ogóle konserwatywni i unioniści angielscy nie spodziewają się tego.

KRONIKA

Lwów, 20 lutego.

— **JE. Marszałek krajowy** ks. Eustachy Sanguszko, wyjechał onegdaj z Warszawy do Podzamcza, gdzie ślub jego z Konstancyą hr. Zamoyską odbędzie się w nadchodzącą sobotę

— **P. Marchwicki** wyjechał wczoraj do Berlina.

— **Przy urzędzie pocztowym** „Przemyśl-Zasanie", aktywowano z dniem 6 b. m. prowizorycznie stacyę telegrafu z ograniczoną służbą dzienną.

— **Z karnawału.** Wczoraj bawiono się niezmiernie ochoczo u hr. Józefów Łubieńskich L czne towarzystwo, podejmowane z serdeczną, prawdziwie staropolską gościnnością, wyniosło najmilsze wspomnienie z tej zabawy, która przeciągnęła się do godziny 5 rano.

— **Na kolejach lokalnych:** Kołomyja-Słoboda (kopalnia) Nadwórniańskie przedmieście, Szeparowce-Kniaźdwór i Czerniowce-Nowosielica, ruch pociągów został przywrócony.

Ruch pociągów towarowych zastanowiono dzisiaj na szlaku Lwów-Bełzec, prawdopodobnie na dwa dni.

— **W Czytelni katolickiej,** odbędą się we czwartek, dnia 21 b. m. powtórne wybory czterech członków zarządu, ponieważ w ubiegły czwartek nie było statutem wymaganego kompletu.

— **Z kasyna Miejskiego.** Przypominamy, iż w kasynie Miejskiem odbędzie się we czwartek, dnia 21 b. m. ostatni w tym karnawale wieczorek z tańcami.

— **Zamiast wieńca** na trumnę ś. p. Jamrógiewiczowej, żony kolegi, złożyło grono profesorów IV gimnazyum we Lwowie kwotę 23 zł. na rzecz funduszu imienia Mickiewicza, przeznaczonego dla wdów i sierót po nauczycielach gimnazyalnych.

— **Śluby.** W Krakowie w kościele OO. Zmartwychwstańców pobłogosławiony został związek małżeński p. Tadeusza Dobrzyńskiego, syna właściciela dóbr, z panną Amelią Cichulską, córką pułkownika obrony krajowej i Aloizy z bar. Lewartowskich.

Slub pana Stanisława Krokiewicza, urzędnika Towarzystwa wzaj. ubezpieczeń w Krakowie, syna ś. p. Piotra Krokiewicza i ś. p. Anieli z Redyków, z panną Franciszką Bociańską, córką p. Jana Bociańskiega, inżyniera Rady powiatowej krakowskiej, i Kunegundy z Zabagłów, odbył się w sobotę, dnia 16 b. m. w kościele OO. Dominikanów w Krakowie przy bardzo licznym udziale szerokich kół przyjaciół i znajomych obu rodzin. W asystencyi duchowieństwa parafialnego, OO. Dominikanów i ks. kanoników Lateraneńskich, udzielił ślubu i serdecznie do nowożeńców przemówił ks. kanonik Wawrzyniec Oprzędek, proboszcz ze Zwierzyńca, długoletni przyjaciel rodziny pp. Bociańskich.

= **Dzieciobójstwo.** Wczoraj wieczorem znaleziono w łóżku Joanny Prochyry, 19-letniej słngi restauratora Klingsberga, przy ul. Zimorowicza, ukryte pod siennikiem zwłoki noworodka. Prochyra zeznała, że dnia 17 b. m. porodziła to dziecię nieżywe i ukryła w swem łóżku, oględziny lekarskie jednak wykazały, że dziecię przyszło na świat żywe i zostało uduszone. Zwłoki odesłano do kostnicy szpitala, celem przeprowadzenia obdukcyi sądowej, a Prochyrównę uwięziono.

= **Samobójstwo.** Marcin Karasiński, były urzędnik Banku włościańskiego, liczący lat 53, żonaty, ojciec czworga dzieci, obwiesił się wczoraj przedpołudniem we własnem mieszkaniu pod l. 3 przy ul. Zacerkiewnej. Powodem samobójstwa miał być rozstrój nerwowy, skutkiem zmartwienia.

— „**Rodzina**" w Sanoku, odbędzie walne zgromadzenie w niedzielę, dnia 24 b. m. o godzinie 4 popołudniu w lokalu Czytelni mieszczańskiej.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: We Lwowie, Adam Abderman, emer. ogrodnik miejski, liczący lat 79.

W Poznaniu ks. Witalis Maryański, kanonik metropolitalny, protonotaryusz, kapłan wielkiej pobożności, prawdziwy ojciec biednych i opuszczonych, w 61 roku życia. Zmarły założył był z funduszów własnych oszczędnością zebranych instytut dla chłopców, chcących się przygotowywać do stanu duchownego. W pa-

ździerniku roku 1889 instytut ten z woli rządu pruskiego został zamknięty.

— **Polowanie.** W lasach radziechowskich hr. Stanisława Badeniego, w dniach 12 do 16 b. m. odbyły się polowania. W ciągu pięciu dni w 9—12 strzelb ubito: 28 dzików, 82 rogaczy, 10 lisów. Pomimo nawalnego śniegu, wskutek czego nagonka z wielką trudnością w miotach postępowała, a do tego zawieje śnieżne dokuczały, rezultat polowania był bardzo dobry.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 20 lutego. Barometr opada.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 19 lutego do 12 w południe dnia 20 lutego b. r., mieliśmy wiatr zmienny z zach. o średniej prędkości 4·5 m/sek., niebo lekko zachmurzone a powietrze wilgotne (81 procent wilgotności względnej). Opad, śnieg; wysokość opadu 2·0 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była —12·5°C., najwyższa —9·8°C. dziś rano, najniższa —18·0°C. dziś w nocy.

Wczoraj popołudniu i w nocy mieliśmy pogodę, dziś rano pochmurno, padał śnieg.

Zniżka barometryczna 750 do 755 mm. znajdowała się w Turcyi; zwyżka 730 do 735 mm. na Islandyi; zniżka drugorzędna utworzyła się w Finlandyi.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 758·0 mm.

Prognoza na dobę 21 lutego bieżącego roku (od północy do północy): Wiatr będzie południowo-zachodni o średniej prędkości 4 m/sek., średnia temperatura podniesie się do —7°C., niebo będzie przeważnie zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 85 procent; opad, śnieg nieznaczny.

— **Karnawał.** Z Krakowa donoszą: Od początku ubiegłego tygodnia mamy do zanotowania oprócz wspaniałego balu pod „Baranami“ w poniedziałek, bal u pp. Pawłów Popielów we środę, u pani Rakowskiej we czwartek, w sobotę u hr. Stanisławów Badenich z Branic i w niedzielę u pani Meystowicz. — Wskutek śmierci Najd. Arcyksięcia Albrechta, zamienił się bal zapowiedziany na wczoraj u JE. generała broni bar. Ziemięckiego w piękny raut, który trwał do godziny 2 w nocy. W sobotę, dnia 9 b. m. odbył się w sali saskiej bal, urządzony staraniem klubu cyklistów na dochód budowy gimnazyum polskiego w Cieszynie. Tańczono do rana w kilkadziesiąt par pod przewodnictwem p. Zakrzewskiego.

W Warszawie odbył się w niedzielę u ks. Włodzimierzów Czetwertyńskich wspaniały raut, w którym wzięło udział przeszło 250 osób. Na raucie był także obecny generał-gubernator hr. Szuwałow z żoną i córką. W pięknej sali balowej wysłuchało całe towarzystwo koncertu, którego program wypełnili kolejno: słynny tenor opery frankfurckiej p. Aleksander Bandrowski, który umyślnie w tym celu przybył z Krakowa do Warszawy i Cesarina Ferrani, artystka opery włoskiej, występująca obecnie na scenie warszawskiej. Po kolacyi śpiewał jeszcze p. Józef Komierowski.

— **Karaimi i żydzi.** *Kijewlanin* donosi, iż w roku bieżącym obchodzoną będzie w Rossyi 100-letnia rocznica wydania przez carowę Katarzynę ukazu o oddzieleniu karaimów od żydów. Obchód odbędzie się w starej mieścinie w Krymie, dawniejszej twierdzy Czufut-Kale. Ponieważ Czufut-Kale od dawna znajduje się w zaniedbaniu, a wszystkie budowle są zrujnowane, lub nawpół zniszczone, przeto zamierzają karaimi odnowić swoje pamiątki starożytne.

W tym celu więc przystąpił zwierzchnik duchowieństwa karaimskiego do zbierania składek.

— **Nagrodzone bohaterstwo.** Prześliczny wzruszający epizod przynoszą dzienniki niemieckie z pobrzeży szlezwicko-holsztyńskich. Niedawno w pewnej wiosce rybackiej nadbrzeżnej rozległ się strzał moździerzowy. Było to hasło, wzywające ludność rybacką nad brzeg morza na ratunek. Pomimo mroźnego bardzo i burzliwego ranka, ruszono z pospiechem. O ćwierć mili od brzegu ujrzano statek kupiecki, osiadły na mieliźnie i widocznie bardzo już wskutek burzy uszkodzony. Załoga statku, wobec zalewających pokład fal morskich, wdrapała się na maszty i ztamtąd wyglądała ratunku. Poczęto spuszczać czółno ratunkowe, lecz wówczas dopiero spostrzeżono, iż wśród obecnych nie ma dzielnego Harro, słynnego przewodnika takich wypraw ratunkowych, udał się bowiem o świcie do sąsiedniej wioski. Nie można było czekać na jego powrót. Ośmiu ludzi zajęło więc czółno i w strasznych wysiłkach wskutek szalejącej burzy dotarło do statku, przyjmując rozbitków. Jeden atoli pozostał na statku. Uczepiony u najwyższego masztu, oplątany linami, a widocznie zesztywniały z zimna, nie mógł się ruszyć, gdy inni się ratowali. Czółno było już i tak przeładowane, burza wzmagała się, szło już teraz o życie wszystkich, więc odbito od statku.

Dostawszy się do brzegu, rybacy zastali tam dzielnego Harro, który właśnie powrócił, i oznajmili mu o pozostawionym na maszcie rozbitku. — „Jadę po niego! — zawołał Harro — będziecie mi towarzyszyli? — Nastało milczenie. Rybacy pomęczeni, uznali nowy wysiłek za niemożliwy. „Jadę sam!“ — zawołał Harro, wskakując w czółno. W tej chwili na wybrzeżu zjawia się jego matka. „Nie jedź — prosi syna — pomnij na ojca, który tam został na zawsze, pomnij na brata Uwa“ — i szlocha. (Uwe był jej najmłodszym synem i od lat paru słuch o nim zaginął). „Nie mogę, nie mogę!“ — odpowiada Harro. Matka prosi jeszcze: „Nie jedź, przez litość nad matką, nie jedź!“ — „A czy jesteś pewna, że ten tam także nie ma matki? — odparł Harro, wskazując na szarzejące maszty rozbitego statku. Wówczas staruszka zamilkła i czterech poszło za przykładem bohatera. Statek stał już całkiem pod wodą i trudno im było dostać się do niego. Nareszcie sam Harro spina się po maszcie i znosi omdlałego rozbitka, składając na dnie czółna. Gdy z powrotem czółno zbliżyło się o tyle do brzegu, iż pomimo huku fal gromki głos Harra mógł być dosłyszanym, zawołał on: „Powiedzcie tam matce, iż jej przywożę zaginionego Uwe!“

— **W Rzymie** jak donoszą telegraficznie panuje od dwóch dni nadzwyczajne zimno. Dzisiaj w nocy wskazywał termometr 5° niżej zera. Studnie publiczne zamarzły.

— **Emigranci.** Jedno z pism krakowskich donosi, że w tych dniach przytrzymano na stacyi kolejowej w Krakowie gromadkę młodych parobczaków z powiatu mieleckiego na wychodztwie do Ameryki. Badani, po długich wykrętach przyznali się, iż syn pewnego żyda, handlarza skóry z Mielca, pobrawszy od każdego z nich w depozyt po 130 zł., zobowiązał się za tę kwotę wyprawić ich do Ameryki, pouczając przytem każdego o rozmaitych wykrętach w zachowaniu się podczas jazdy. Żyd dostarczał im — jak zeznali — także żywności, jako to *bajgełe mit brown*. Zarobek tego agenta był niemały, gdyż prawie za połowę tej kwoty można łatwo dostać się za Ocean. Nieodłączny opiekun parobczaków, widząc, że ich przyaresztowano, próbował umknąć, ale i jego wyśledziły organa policyjne i uwięziły.

— **Dowcip japoński.** Że Japończycy nie tylko na lądzie i morzu, lecz i na polu dowcipu walczą skutecznie, dowodzi tego następujące zdarzenie.

Po zdobyciu portu Arthur admirał angielski Freemantle i sztab jego prosili admirała japońskiego Ito o pozwolenie obejrzenia fortyfikacyi.

Pomimo, że Japończycy pałają wielką złością ku Anglikom, za tajemne popieranie Chińczyków, co się ujawniło szczególnie pod port Arthurem, gdzie flota angielska tak manewrowała, że przeszkadzała okrętom japońskim strzelać, żądane pozwolenie udzielono z wielką uprzejmością.

— Macie tu panowie mnóstwo trofeów zwycięztwa — rzekł podczas oględzin admirał Freemantle do admirała Ito — czybyście nie byli łaskawi ofiarować nam choć jedno w upominku.

— Z najmilszą chęcią — odrzekł Ito i po skończonych oględzinach posłał admirałowi Freemantle i każdemu z jego oficerów po — karabinie Remingtona.

Można sobie wyobrazić, jakie miny musieli zrobić admirał angielski i jego oficerowie, poznawszy w upominkowych karabinach, broń sprzedaną Chińczykom przez Anglię!

Notatki literacko-artystyczne.

Z teatru. Z klasycznego repertoaru wprowadzono wczoraj na scenę Skarbkowską komedyę Moliera, w znakomitym przekładzie Kazimierza Zalewskiego p. t.: „Szkoła kobiet“. Wybór bardzo szczęśliwy, bo ta komedya Moliera zalicza się do najefektowniejszych i najbardziej scenicznych arcydzieł wielkiego dramaturga francuskiego. Nieporównany humor i doskonałe typy, zawsze świeże i zajmujące, nadają komedyi Moliera prawdziwy urok. Bawiono się też wczoraj wybornie, jakkolwiek gra artystów nie wszędzie była na wysokości zadania. Odnosi się to szczególniej do gry p. Ruszkowskiego, gry aż nadto powściągliwej i umiarkowanej, a przezto monotonnej i pozbawionej komicznych rysów. Bardzo udatnie odegrała rolę Agnieszki pani Kwiecińska — a wysoce zabawnie i z werwą grali parę służących pp. Rybicka i Walewski.

Reżyserya była bardzo staranną.

Repertoar teatralny. Dziś, we środę po raz dwunasty „Madame Sans-Gêne“, komedya w 4 aktach Wiktoryna Sardou i E. Moreau.

Jutro, we czwartek, po raz pierwszy „Manon Lescaut“, opera 4 aktach Puccini'ego. Występ panny Salomei Kruszelnickiej, oraz pp. Aleksandra Myszugi i Józefa Szymańskiego.

W piątek, po raz drugi „Manon Lescaut“, opera w 4 aktach Puccini'ego.

Modrzejewska. Z Warszawy piszą do *Now. Wr.*, że projektowane gościnne występy pani Modrzejewskiej na scenie warszawskiej, nie dojdą do skutku.

Z Akademii Umiejętności w Krakowie. Dnia 21 stycznia b. r. odbyło się posiedzenie wydziału historyczno-filozoficznego, na którem prof. dr. B. Ulanowski zdał sprawę z pracy dr. Aloizego Winiarza p. t.: „O zwodzie zwyczajów prawnych mazowieckich, układu Wawrzyńca z Prażmowa“. Po przyłączeniu Mazowsza do Korony Polskiej w r. 1526 i zatwierdzeniu przez Zygmunta I przywilejem piotrkowskim z dnia 27 grudnia 1529 roku wszystkich statutów i przywilejów prawnych zwyczajów księstwa mazowieckiego, Mazowszanie prosili króla o pozwolenie zebrania i spisania swoich praw zwyczajowych i statutowych. Król zwołał w roku 1531 Sejm księstwa mazowieckiego do Warszawy, który pod laską Wawrzyńca z Prażmowa, wojewody i wicesgerenta mazowieckiego, zebrał i spisał statuta książąt mazowieckich i zwyczaje sądowe. Dzieło sejmu tego nie ukazało się drukiem, lecz zachowało się jedynie w dwu współczesnych rękopisach, z których jeden znajduje się w metryce Koronnej w Warszawie, drugi zaś w księgozbiorze wilanowskim, gdyż główny redaktor tego dzieła Wawrzyniec z Prażmowa niebawem umarł. Szlachta mazowiecka wkrótce po jego śmierci prosiła króla, aby zwodu tego nie zatwierdzał z powodu, że rzekomo nie był jeszcze dokładnie zrewidowany, zawierał przepisy wbrew woli głosujących przez samego Prażmowskiego zamieszczone, a nadto jeszcze był niekompletny, gdyż kilka seksternów miało się spalić w domu wikaryuszów w Warszawie, gdzie zwód cały przepisywano, a król zwołał powtórnie do Warszawy sejm w roku 1536. Sejm ten odbył się pod laską Piotra Goryńskiego, ówczesnego wojewody, a wicesgerenta mazowieckiego, zajął się zrewidowaniem kodyfikacyi Wawrzyńca z Prażmowa. Król zwód ten poprawiony zatwierdził dekretem z dnia 17 stycznia 1540 w Krakowie, poczem go drukiem ogłosił Hieronim Wietor w Krakowie w r. 1541. Wydanie Wietora przedrukował Bandtkie w swojem *Ius Polonicum*.

Z porównania obu zwodów okazuje się, iż zwód Prażmowskiego jest przedewszystkiem zeznaniem prawa zwyczajowego od dawna na Mazowszu obowiązującego, jakkolwiek zawiera też niektóre przepisy nowe, wywołane potrzebą czasu, w którym powstał. Zwód Goryńskiego natomiast jest reformą zwodu Prażmowskiego, której przewodnią myślą jest zapewnienie szlachcie większej niż dotąd przewagi nad stanem kmiecym, przywiązanie tego stanu silniej do roli i poddanie go pod jurysdykcyę patrymonialną pana w najszerszym zakresie. Prócz tego jednak jest zwód Goryńskiego reformą, noszącą na sobie cechę prawdziwego postępu, szczególnie w zakresie prawa procesowego, w którem zawiera nowe postanowienia zapobiegające długotrwałej niepewności stosunków i uwalniające postępowanie sądowe z więzów czczej formalistyki. Na posiedzeniu ściślejszem wydział uchwalił odesłać powyższą rozprawę dr. A. Winiarza do komitetu redakcyjnego.

Nowa opera. Dzienniki petersburskie donoszą, iż znany w szerokich kołach muzycznych p. Erazm Dłuski, napisał nową operę. Przed kilku laty opera p. Dłuskiego p. t.: „Romano“, doznała bardzo życzliwego przyjęcia.

Sardou pisze nową sztukę p. t.: „Ludwik XVII“.

„La Montagne Noire“. W paryskiej Operze wystawiono świeżo czteroaktowy dramat liryczny w pięciu obrazach, utworu i kompozycyi pani Augusty Holmès. Rzecz dzieje się w Czarnogórze w połowie XVII wieku. Libreto jest bezbarwne, muzyka otrzymała *succès d'estime*. Udatne są zwłaszcza chóry, kilka duetów miłosnych odznacza się melodyjnością. Pomimo dobrego wykonania, publiczność przyjęła tę nową operę dość chłodno, w znacznej mierze zostało to zapewne spowodowane skromnemi dekoracyami i niezbyt świetną inscenizacyą.

„Magda“. W Paryżu, w teatrze *Renaissance*, wystawiono po długich przygotowaniach „Magdę“ (Gniazdo rodzinne) Sudermanna. W dowód wdzięczności za starania, podjęte w charakterystycznej do najdrobniejszych szczegółów *mise en scène* niemieckiego „Heimathu“, oraz jako wyraz uznania za świetne odegranie tytułowej roli, przesłał pan Sudermann Sarze Bernhardt wspaniały kosz kwiatów z temi słowy na swym bilecie wizytowym: *Un heureux mortel, à l'artiste immortelle.*

Do naszego salonu sztuk pięknych, obok świeżo wystawionych, bardzo interesujących obrazów Jacka Malczewskiego „Kolędnicy“ i Hirschenberga „Konferencyjka“, nadesłał artysta Jaroszyński najnowszy większych rozmiarów obraz przedstawiający „Scenę rodzajową z huculszczyzny“. Obraz ten zgłoszony na wystawę sztuki w Wiedniu, pozostanie u nas tylko do przyszłego tygodnia. Nadto wystawiono najnowsze prace: Batowskiego „Portret panny L. Chamcówny“, pośmiertny „Portret panny Blaim“ i „Krajobraz“; Kotowskiego Damazego, „Typ chłopki“; Weina „Studyum“, wreszcie panny Kraszewskiej Otolii „Madonnę z Dzieciątkiem Jezus“ z oryginału Franciszka Vecelli, brata Tycyana.

Biblioteka Watykańska. W miejsce zmarłego Msgr. Carini, zamianowany został prowizorycznie kustoszem czyli dyrektorem biblioteki O. F. Ehrle, rodem Wirtemberczyk, który dał się poznać już przy sposobności urządzenia t. z, Biblioteca di conultazione.

Wystawa w Monachium. Na doroczną wystawę sztuk pięknych, która odbywać się będzie w monachijskim *Glaspalast* od d. 1 czerwca do końca października b. r., składać można deklaracye najpóźniej d. 15 kwietnia, nadsyłać zaś dzieła sztuki należy od 10 kwietnia do 1 maja.

„Wieku młodego“ (nr. 4) treść jest następująca: Błyskawica, obrazek z dziejów Kartaginy, przez Morawską. Spełnione marzenia, powieść dla młodzieży, przez Nagodę. Białowiersz. Drapieżne roślinki, przez dr. Gabryelę Balicką Dzieci księcia generała, przez S. Sleczkowską. Miłość braterska, przez Józefę Januszównę. Gry i zabawy na zimowe wieczory.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ciągnienie losów stanisławowskich odbyło się w piątek 15 b. m. Główna wygrana w kwocie 9000 zł. padła na nr. 23943, następnie wygrały: nr. 24331 600 zł., nr. 5534 i 17312 po 150 zł., nr. 13431, 6705, 9113, 15910, 18238 i 31736 po 50 zł. W końcu wyciągnięto 935 numerów, wygrywających po 25 zł. Losów dawniejszych ciągnień było z końcem roku 1894, niezgłoszonych po odbiór wygranych, reprezentujących sumę 38.872 zł. — 1606 sztuk. Główne wygrane zostały wszystkie podjęte.

Kółka włościańskie w Rossyi. Dzienniki petersburskie donoszą, że wkrótce w radzie państwa będzie rozpatrywany, podniesiony przez ministerstwo dóbr państwa, projekt organizacyi kółek rolniczych.

Kółka takie w państwie rossyjskiem poczęły powstawać przed kilku laty, a zakładali je ziemianie w celu ułatwienia zbytu swych produktów i kupna niezbędnych dla gospodarstwa wiejskiego przedmiotów.

Pierwsze kółko powstało w guberniach nadbałtyckich w r. 1890 pod nazwą „Samopomoc“.

Dotychczasowe doświadczenia, jakoteż liczne przykłady pomyślnego rozwoju spółek rolniczych zagranicą, upewniły ministerstwo dóbr państwa w tem przekonaniu, iż szerokie rozpowszechnienie w państwie rossyjskim rolniczych kółek samopomocy jest bardzo pożądane i możliwe. W obec tego ministerstwo chcąc ułatwić pracę inicyatorom wspomnianych kółek, proponuje: 1. normalną ustawę dla kółek rolniczych; 2. rozpowszechnienie wśród rolników wspomnianej ustawy normalnej i — 3. nadanie gubernatorom prawa zatwierdzania kółek rolniczych, jeśli inicyatorowie zgodzą się na przyjęcie bez żadnych zmian ustawy normalnej.

Targ na nierogaciznę w krakowskim zakładzie obserwacyjnym. W dniach 18go i 19go lutego 1895 przypędzono 4053 sztuk. Płacono za prosięta: — do — ct., towar chudy — do — ct., towar mięsny — do — ct., za towar tuczny 34 do 38 ct. za klgr. żywej wagi. Do krajów Monarchii załadowano 4009 sztuk.

Targ zbożowy.

Lwów, 19go lutego: pszenica 6·20 do 6·60 zł., żyto 4·80 do 5·20, jęczmień browarny 5·— do 6·—, jęczmień pastewny 4·— do 4·50, owies 4·90 do 5·20, rzepak 8·50 do 9·20, groch 5·— do 7·—, wyka 4·75 do 5·—, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 4·25 do 4·75, hreczka —·— do —·—. koniczyna czerwona galic. 50·— do 64·—, szwedzka 48·— do 65·—, biała 70·— do 95·—, anyż —·— do —·—, kukurudza stara 5·80 do 6·20, nowa 5·80 do 6·20, chmiel 15·— do 40·—, spirytus gotowy —·— do —·—, na termin —·— do —·—, Tymotka 28·— do 36·—. Waranty —·— do —·—.

Usposobienie mdłe. — Owies w dobrym gatunku poszukiwany. — Kukurudza gorzelniana prawie z dniem każdym drożeje.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od 9 lutego do 16 lutego b. r. bez opłaty akcyzowej. Pszenica 6·20 do 6·75, żyto 4·60 do 5·35, jęczmień browarny 4·75 do 5·75, pastewny 4·30 do 4·60 owies 5·05 do 5·40, hreczka 6·80 do

7·50, kukurudza zeszłoroczna 6·10 do 6·50, nowa 5·10 do 5·90, proso —·— do —·—, groch do gotowania 6·— do 8·50, groch pastewny 4·50 do 5·25, fasola 8·— do 30.—, bobik 4·25 do 4·75, wyka 4·40 do 5·50, koniczyna 50 do 100·—. koniczyna biała n. 25·— do 35·—, anyż rossyjski —·— do —·—, anyż płaski —·— do —·—, kminek —·— do —·—, rzepak zimowy nowy 8·— do 9·—, rzepak letni —·— do —·—, stary —·— do —·—, lnianka 5·50 do 6·50, nasienie lniane 8·— do 9·25, soczewicza 6·— do 7·75, rzepik zimowy —·— do —·—, nasienie konopne 6·— do 7·—, chmiel nowy 36·— do 54·—, nafta zwykła 15·— do 16·— salonowa 18·— do 19·—, wszystko za 100 kilogr., spirytus 10.000 litr-procentowy, kontyngentowany, bez podatku konsumcyjnego 14·05 do 14·40.

OSTATNIA POCZTA

Z Mentony donoszą, że Najj. Pan otrzymał wiadomość o śmierci ś. p. Najd. Arcyksięcia Albrechta, w poniedziałek g. 2 po południu. O godzinie 3 minut 5 przybył Najj. Pan na dworzec, wyraził obecnym na dworcu oficerom żandarmeryi Swe podziękowanie, a następnie uścisnął Najj. Panią i pożegnał się z Nią, z księciem bawarskim i hrabiną Trani. Najj. Pan udał się następnie do wagonu salonowego, poczem pociąg niezwłocznie ruszył. W otoczeniu Najj. Pana znajdował się wielki koniuszy książę Liechtenstein, pierwszy generał-adjutant hr. Paar, generał Berezewiczy i dyrektor podróży nadwornych radca Dworu Klaudy.

Pan Minister wyznań i oświaty dr. Stanisław Madeyski powrócił w poniedziałek rano z Krakowa do Wiednia.

W wiecu miast, zwołanym do Wiednia, wezmą udział reprezentanci wszystkich stołecznych miast krajów Przedlitawii.

Po kilkumiesięcznych obradach węgierska Izba dep. przyjęła wreszcie preliminarz państwowy i ustawę finansową, wedle której wydatki zwyczajne w roku 1895 obliczono na 421,072.691 zł., przejściowe na 20,762.566 zł., inwestycye na 20,095.195 zł. a nadzwyczajne wydatki wspólne na 6,596.602 zł. Ogólną sumę dochodów przyjęto w kwocie 468,550.257 zł. a przewyższa ona ogólną sumę wydatków tylko o 22.196 zł.

Budap. Corr. donosi: Podczas rokowań wstępnych w sprawie zlania się stronnictwa liberalnego ze stronnictwem narodowem (Apponyi'ego) oświadczył rząd, że punkta programu partyi narodowej, odnoszące się do armii, są absolutnie niemożliwe do przyjęcia. Mężowie zaufania stronnictwa narodowego oświadczyli, że zdecydowani są ściśle trzymać się wszystkich punktów programu. Wobec tego zamierzone rokowania na razie nie przyjdą do skutku.

Car Mikołaj przyjmował wczoraj nadzwyczajnego posła chińskiego Wang-Tschu-Tschunga na osobnej audyencyi.

Z Petersburga donosi *Berliner Tagblatt* jako rzecz pewną, że książe Łobanow już po kilku miesiącach opuści stanowisko ambasadora rossyjskiego w Berlinie i obejmie tekę spraw zagranicznych.

Na czele eskadry włoskiej, mającej odwiedzić w r. b. porty angielskie stanie wiceadmirał Acinni: eskadra będzie składała się z trzech oddziałów. Należeć będą do eskadry pancerniki: „Rè Umberto,“ „Sardegna,“ „Italia,“ „Andrea Doria,“ „Aretusa,“ „Ruggero di Lauria“ i „San Martino.“

We Francyi w szkole kadeckiej w La Flèche przyszło do rozruchów. Według ostatnich wiadomości komendant szkoły miał stłumić te rozruchy.

Francuska ankieta parlamentarna dla sprawy Raynala wysłała komisyę do eksministra Baïhauta, aby go przesłuchać w więzieniu w sprawie umowy z koleją południową, w r. 1883 przez Raynala zawartą.

Dzienniki francuskie uderzają energicznie na politykę celną Francyi, która przynosi jej dotkliwe straty. Wojna celna pomiędzy Francyą a Szwajcaryą zmniejszyła dowóz do Francyi o 52 prc.

Nowozamianowany ambasador włoski Tornieli, wręczył już prezydentowi rzeczypospolitej francuskiej pisma uwierzytelniające, przyczem wymienione zostały przyjazne zapewnienia. Według przysłanych depesz, nowy ambasodor, miał przywieźć ze sobą propozycyę wznowienia układów o traktat handlowy francusko-włoski.

Prezydent Faure — jak donoszą z Paryża zamierza wznowić zaniechany zwyczaj przyjęć parlamentarnych w pałacu Elizejskim.

W *Eclair* deputowany francuski Lockroy omawia przypisywany cesarzowi niemieckiemu zamiar zwołania międzynarodowej konferencyi, w celu orzeczenia neutralności okrętów handlowych w czasie wojny. Lockroy wywodzi, że projekt ten jest ważniejszy dla Niemiec, które posiadają bardzo liczną flotę handlową, mniej zaś dla Francyi. Ażeby Francya mogła przyjąć projekt, należałoby orzec także zakaz ostrzeliwania otwartych portów handlowych.

Można było z łatwością przewidzieć, że Rochefort, ten burzyciel wszelkiego porządku społecznego z nie mniejszą bezwzględnością a z większem powodzeniem wystąpi po powrocie do Francyi przeciw istniejącej władzy, niż to czynił zdala, z Londynu. Już powrót jego do Paryża równał się pochodowi tryumfalnemu, teraz zaś ta propaganda socyalistyczna na wielką skalę przeniosła się na prowincyę. Rochefort wyjeżdża bowiem ze stolicy na południe Francyi. W Marsylii przyjmowały Rocheforta masy ludowe z większym jeszcze niemal zapałem, niż w Paryżu. Socyalistycznym dziennikarzom, witającym go po powrocie z wygnania, oświadczył, że pomimo amnestyi zawsze równie zaciętą walkę prowadzić będzie z rządem. Wieczorem przewodniczył wielkiemu zebraniu ludowemu, na którem gwałtownie przemawiał znany poseł socyalistyczny Ernest Roche. Z Marsylii, jak telegrafują do *Figara*, udał się Rochefort do Toulonu, gdzie dlań socyaliści i rewolucyoniści przygotowali uroczyste przyjęcie. Następnie prezydował wiecowi ludowemu w wielkim teatrze, na którym zabierać mieli głos pomiędzy innymi sosyalistyczny burmistrz miasta Ferrero i inni posłowie. Dopiero z Toulonu przybędzie Rochefort do Montecarlo, aby tutaj — zapewne przy rulecie wypocząć po męczeństwie wygnania i trudach agitacyi przewrotowej.

Z Madrytu donoszą, że Izba posłów kortezów hiszpańskich przyjęła projekt ustawy o reformach dla Kuby. Z powodu uchwalonej przez kortezy amnestyi, Zorilla powraca z Paryża do Hiszpanii.

Angielskie „Biuro Reutera“ donosi z Kairu: Intrygi przeciwko gabinetowi trwają ciągle, znajdując poparcie u nieprzyjaciół Anglii i osób ubiegających się o posady, zajmowane przez urzędników angielskich, które to osoby nie są przychylne obecnemu zadawalniającemu biegowi rzeczy. Dziennik *Elhram* oraz inne miejscowe i zagraniczne dzienniki popierają to działanie, wyszydzają codziennie gabinet i skierowują swoje napaści mianowicie przeciwko ministrom Mazlumowi, Nubarowi, Fakhry'emu i Ibrahim Fuadowi, którzy wspólnie ze swymi europejskimi kolegami nie ustają w szczerze patryotycznej pracy.

Telegraficzna Agencya konstantynopolitańska upoważniona jest do zaprzeczenia doniesieniu *Daily News* o naradzie ambasadorów, wywołanej brakiem bezpieczeństwa na ulicach Konstantynopola, oraz wiadomości o wystosowanej przez nich do Porty nocie, z żądaniem przedsięwzięcia przez nią odpowiednich środków zaradczych.

Z Waszyngtonu donoszą, że Senat północno-amerykańskiego kongresu obradował w sobotę nad wypuszczeniem w obieg obligacyj. Hill wyraził radość z powodu rezolucyi parlamentu na rzecz międzynarodowej konferencyi monetarnej. Walcott oświadczył, że prezydent Cleveland nie powiedział prawdy, mówiąc, że pragnie utrzymać równość pomiędzy złotem a srebrem. Cleveland i Rothschildowie nie zasługują na szacunek, gdyż chcieli oczernić kredyt amerykański. Walcott sądzi, że wotum parlamentu niemieckiego oznacza zmianę zdania na korzyść srebra. Hill odpowiada, że nie miał zamiaru bronić Rothschildów. Prezydenta Clevelanda krępują ustawy, a kongres odmówił mu pomocy. Niepodobna w inny sposób otrzymać tak znacznych sum, jakich obecnie potrzeba.

Dowódca I korpusu japońskiego doniósł pod dniem 16 b. m. do Jokohamy, że tegoż dnia 15.000 Chińczyków z 12 działami uderzyło z trzech stron na Haiczeng; zostali jednak odparci z wielkiemi stratami. Straty Chińczyków wynosić mają 300 ludzi w poległych i wielu rannych. Japończycy stracili tylko 50 żołnierzy w poległych i rannych.

Z Szanghaju donoszą: Jak słychać, Anglia i Rossya oznajmiły gotowość do pośredniczenia pomiędzy Chinami a Japonią. Z Tientsinu telegrafują, że Li-Hung-Czang udaje się do Port-Artur, gdzie spotka się z posłami japońskimi.

Telegram z Czi-fu donosi: „Wszyscy cudzoziemcy, pozostający w służbie chińskiej w Wei-hai-wei, zostali przez Japończyków wypuszczeni na wolność, z wyjątkiem Amerykanina Howie, który wraz z towarzyszem swoim Brownem, jeszcze w listopadzie był aresztowany w Kobe, a następnie wypuszczony udał się do Wei-hai-wei. Howie miał sprzedać Chińczykom wynalazek materyi wybuchowej, która miała służyć do zniszczenia floty japońskiej.

Oddanie floty chińskiej pod Wei-hai-wei i portów na wyspie Lin-Kung, w ręce admirała japońskiego hr. Ito, dokonał jedyny z wyższych oficerów chińskich, jaki pozostał po samobójstwie admirała Ting, mianowicie Szot Mac Luze.

Angielski okręt wojenny „Mercury“ został na usilne żądanie konsula angielskiego wysłany do wyspy Formozy dla ochrony obcych poddanych.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

† Najd. Arcyksiążę Albrecht.

Kraków, 20 lutego. (*Tel. pryw.*) Na posiedzeniu Rady miejskiej, umyślnie wczoraj wieczór zwołanem, prezydent Friedlein złożył gorący hołd wiekopomnej pamięci ś. p. Najd. Arcyksięcia Albrechta, przedstawiając, jak wielką i niepowetowaną stratę ponoszą Najj. Pan, Monarchia i wszystkie jej ludy; poczem imieniem miasta wypowiedział najgłębszy żal, oraz wyrazy współczucia dla Osoby Monarchy, prosząc o upoważnienie do złożenia tych wyrazów u stóp Tronu. Rada wysłuchała stojąco przemowy prezydenta i jednomyślnie upoważniła go do wyrażenia głębokiego współczucia. Natychmiast wysłane też zostały odpowiednie depesze do Najj. Pana i do Najdost. Arcyksięcia Fryderyka.

Wiedeń, 20 lutego. Najj. Pan powrócił tu wczoraj o godz. 11 przed północą.

Żałobna dekoracya miasta przybiera wielkie rozmiary.

Na wczorajszem posiedzeniu tutejszej Rady miejskiej poświęcił burmistrz pamięci Najd. Arcyksięcia Albrechta nadzwyczaj gorące wspomnienie.

Z Berlina, Monachium, Bukaresztu i Madrytu donoszą o zarządzonych tam żałobach dworskich.

Wiedeń, 20 lutego. (*Tel. pryw.*) W kołach wojskowych powstała myśl, aby także żony oficerów nosiły żałobę po ś. p. Arcyksięciu Albrechcie.

Arco, 20 lutego. (*Tel. pryw.*) Najdost. Członkowie Rodziny ś. p. Arcyksięcia Albrechta nieopuścili zamku od trzech dni; zamek dotychczas zamknięty. Ciało ś. p. Najd. Arcyksięcia złożone jeszcze w pokoju sypialnym; twarz pomimo choroby mało zmieniona. Straż przy zwłokach odbywają strzelcy przyboczni ś. p. Arcyksięcia, w przyległym zaś salonie odprawiają modły Kapucyni, tudzież Siostry Miłosierdzia.

Arco, 20 lutego. Mnóstwo już nadeszło telegramów kondolencyjnych, między innymi od cesarza niemieckiego, króla włoskiego, cara Mikołaja, króla rumuńskiego, króla greckiego, carowej-wdowy, księcia Ferdynanda bułgarskiego.

Berlin, 20 lutego. Ogłoszony dziś rozkaz do armii ubolewa nad ciężką i bolesną stratą, spowodowaną przez śmierć ś. p. Najd. Arcyksięcia Albrechta, szefa 2 wschodniopruskiego pułku grenadyerów, podnosi dalej przymioty wojskowe i troskliwe pielęgnowanie braterstwa broni przez zmarłego Najd. Arcyksięcia, i zarządza wreszcie, ażeby wszyscy oficerowie armii niemieckiej przywdziali żałobę na trzy dni, oficerowie zaś wymienionego pułku na dni ośm, — oraz aby pułk ten wysłał deputacyę, która weźmie udział w uroczystościach pogrzebowych.

Berlin, 20 lutego. Cesarz Wilhelm i książę Henryk odwiedzili wczoraj austro-węgierskiego ambasadora i wypowiedzieli mu najgłębsze współczucie z powodu zgonu ś. p. Najd. Arcyksięcia Albrechta. Wizyta kondolencyjna trwała pół godziny.

Paryż, 20 lutego. Najj. Cesarz Franciszek Józef wystosował przed odjazdem swym z terytoryum Francyi depeszę do prezydenta rzeczypospolitej wyrażającą podziękowanie za pełne gościnności przyjęcie. Prezydent p. Faure odpowiedział depeszą, w której wyraził najżywsze współczucie z powodu śmierci ś. p. Arcyksięcia Albrechta i przesłał serdeczne wyrazy głęboko odczuwanej sympatyi.

Petersburg, 20 lutego. W. książę Włodzimierz wyjedzie dzisiaj do Wiednia na pogrzeb ś. p. Najd. Arcyksięcia Albrechta.

Wiedeń, 20 lutego. Wczoraj odbyło się tutaj dwanaście zgromadzeń robotniczych na rzecz ogólnego prawa wyborczego. Mowcy napadali na Rząd, koalicyę i stronnictwo liberalne. Przeciw tłumowi robotników, który posuwając się ulicami wykrzykiwał: „Precz z koalicyą! dajcie nam prawo wyborcze!“ — była zmuszoną wystąpić policya i rozprószyć hałasujących. Zresztą nie zaszło nic godnego uwagi.

Budapeszt, 20 lutego. Rząd uwzględniając niesłychanie trudne położenie robotników rolniczych w okolicy Alfoeld, polecił inspektorowi domen, aby na razie tysiąc morgów z dóbr należących do funduszu religijnego rozdzielił pod jak najłagodniejszymi warunkami pomiędzy bezrolnych robotników. Oprócz tego polecił rząd inspektorowi domen, aby poczynił wnioski, w jaki sposób dałoby się najłatwiej złagodzić nędzę robotników i postawić tem samem zaporę socyalizmowi agrarnemu.

Bukareszt, 20 lutego. Senat po przemowach ministra dóbr państwowych i ministra spraw zagranicznych, które to przemowy znalazły przychylne przyjęcie, postanowił wziąć projekt ustawy o gónictwie, za przedmiot swych obrad.

Trydent, 20 lutego. Giolitti przejechał tędy do Włoch.

Petersburg, 20 lutego. Dziennik *Nowosti* omawiając głosy prasy zagranicznej o trójprzymierzu czyni uwagę, że Rossya, pomimo trudnego położenia nie myśli o przyłączeniu się do trójprzymierza, a nieprzyłączyłaby się do niego nawet za cenę zupełnego jej zadowolenia na Wschodzie. Rossya wie bowiem aż nadto dobrze, że ustępstwa poczynione dla zjednania sobie caratu miałyby tylko charakter przejściowy. Mocarstwa po pokonaniu odosobnionej Francyi zwróciłyby swój oręż niezawodnie przeciw Rossyi.

Londyn, 20 lutego. Rada gabinetowa została wczoraj nagle zwołana.

Ks. Walii zaziębił się lekko.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 20 lutego 1895, godzina 10 minut 30. Akcye kredytowe 414·75, Akcye kolei państwowej 397·25, Akcye tytoniowe 240·—, Anglo-austryackie 182·50, Unionbank —·—, Akcye kolei Karola Ludwika —·—, Południowej 106·75, Renta papierowa —·—, Akcye banku dla krajów koronnych 288·25, 4-prc. listy zastawne banku krajowego 97·50, 4-prc. pożyczka krajowa z roku 1892 98·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, 4-prc. węgierska renta złota —·—, za 100 marek 60·55. Usposobienie słabe.

Wiedeń, 20 lutego 1895 r. godz. 2 minut —. Alpejskie Towarzystwo górnicze 91·—, Węgierskie akcye kredytowe 499·50, Akcye anglo-austryackie 181·25, Akcye banku Union 328·—, Akcye kolei Karola Ludwika —·—, Akcye kolei Północnej —·—, Akcye kolei Południowej 106·50, Losy tureckie 73·50, Akcye kolei państwowej 396·62, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 312·50, Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej 97·75, Wiedeńskie losy komunalne —·—, Akcye tytoniowe 240·50, Węgierskie obligacye indemnizacyjne 98·—, Akcye kolei Elbetal 277·50, Akcye banku dla krajów koronnych 287·30, 4-prc. węgierska renta złota 124·40, Akcye banku związkowego 159·90, Rubel papierowy 138·25, Węgierska renta papierowa 99·45, Kredytowe ziemskie 559·—, Kredyty 412·75, Runamurama 280·25. Usposobienie lepsze.

Giełda zagraniczna, dnia 19 lutego 1895 r. godzina 4 minut 40. Paryż: 3-prc. renta 103·47, lombardy —·—. Usposobienie —. Berlin: Ruble rossyjskie 219·60, Akcye kredytowe 251·80, Polskie listy zastawne 69·50, Papiery galicyjskie —·—, Rossyjsko-wschodnia 4-prc. pożyczka przyjęcie pro ultimo 66·90, Austryackie banknoty 164·85. Usposobienie —.

Telegramy zbożowe z dnia 19 lutego 1895 r. Wiedeń: okowita per 10.000 liter procent 15·70 do 15·80 zł. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 6·54 do 6·55 zł. Berlin: pszenica na styczeń 137·55 do — — zł., żyto —·— do —·— zł., spirytus 32·50 zł. Paryż: mąka na bieżący miesiąc 43·30 fr.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Krechowiecki.

Ruch pociągów kolejowych

ważny od 1 maja 1894 r. według czasu środkowo-europejskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociągi pospieszne		Pociągi osobowe		
Z Krakowa, (Berlina, Wrocławia Wiednia)	2·32	5·25	9·00	6·10	9·00
Z Warszawy . . .	—	5·25	9·00	6·10	9·00
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/6 do włącznie 31/8	—	—	9·00	—	—
Z Muszyny-Krynicy i Chabówki p. Tarnów	—	—	—	—	9·00
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów lub Rzeszów (tylko od 25/6 do włącznie 15/9)	—	5·25	—	—	—
Z Muszyny-Krynicy p. Stryj	—	—	8·34	12·10	—
Z Nadbrzezia i Tarnobrzega	—	—	—	6·10	—
Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. główny)	2·12	9·29	9·10	5·45	—
Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. Podzam.)	1·58	9·13	8·45	5·19	—
Z Suczawy	9·40	—	7·37	12·27	6·35
Z Kimpolunga . . .	9·40	—	7·37	—	—
Z Radowiec	9·40	—	7·37	—	6·35
Z Berhometu n. S. i Czudyna	9·40	—	—	—	—
Z Nowosielicy . . .	9·40	—	—	—	6·35
Ze Słobody rungurskiej kopalni	9·40	—	—	—	6·35
Z Husiatyna przez Halicz	9·40	—	7·37	—	—
Z Czortkowa przez Halicz	—	—	—	12·27	—
Z Bełzca, Sokala Jaros.	—	—	—	4·45	—
Ze Sokala	—	—	7·48	4·45	—
Z Ławocznego (Pesztu Miszkolca, Szerencsa Munkasca, Chyrowa i Stanisławowa przez Stryj	—	—	8·34	12·10	—
Ze Skolego, Chyrowa, Stanisławowa i Borysławia przez Stryj	—	—	2·02	—	—
Ze Skolego i Stryja	—	—	8·47	—	—

Ze Lwowa odchodzą:	Pociągi pospieszne		Pociągi osobowe		
Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina)	2·24	10.10	4·50	10·35	6·55
Do Warszawy . . .	—	10.10	4·50	—	6·55
Do Muszyny-Krynicy i Chabówki p. Tarnów lub Rzeszów . . .	—	10.10	—	—	6·55
Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/6 do włącznie 31/8)	—	—	—	—	—
Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów . .	—	—	4·50	—	—
Do Muszyny - Krynicy przez Stryj . . .	—	—	—	7·10	—
Do Nadbrzezia i Tarnobrzegu	—	10.10	4·50	—	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. głównego)	6·08	2.44	9·40	10·20	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. Podzam.)	6·22	2.55	10·04	10·47	—
Do Suczawy	6·15	—	10·15	2·55	10·30
Do Czortkowa przez Halicz	—	—	—	2·55	—
Do Husiatyna przez Halicz	6·15	—	—	—	10 30
Do Słobody rungurskiej kopalni	—	—	10·15	—	10·30
Do Nowosielicy . .	6.15	—	—	—	—
Do Berhomethu n. S. i Czudyna	6·15	—	—	—	—
Do Radowiec . . .	6·15	—	10·15	—	10·30
Do Kimpolunga . .	6·15	—	—	2·55	—
Do Sokala	—	—	9·20	6·45	—
Do Bełzca Sokala Jaros.	—	—	9·16	—	—
Do Borysławia p. Stryj	—	—	5·40	9·50	—
Do Ławocznego (Munkasca, Szerencsa, Miszkolca, Pesztu i Chyrowa przez Stryj) .	—	—	9·40	7·10	—
Do Stanisławowa przez Stryj	—	—	9·50	7·10	—
Do Skolego, Hrebenowa i Chyrowa p. Stryj	—	—	9·50	—	—
Do Stryja i Skolego	—	—	3·05	—	—

UWAGA.

Godziny drukowane grubemi czcionkami oznaczają porę nocną od godziny 6 wieczór do godziny 5 min. 59 rano.

Czas średnio-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 min.; 12.00 czas średnio-europejski = 12.36 czas lwowski.

W biurze informacyjnem c. k. austr. kolei państwowych we Wiedniu (I. Johannesgasse 29), jakoteż w biurze informacyjnem ces. kr. austryackich kolei państwowych we Lwowie (ulica Trzeciego Maja L. 3, Hotel Imperial) sprzedaż biletów strefowych, okrężnych, dowolnie zestawialnych zeszytów do jazdy, taryf i rozkładów jazdy w formacie kieszonkowym. Informacye w sprawach taryfowych i przewozowych.

Nadesłane.

Wystawy i Muzea.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, I. piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 rano do godz. 5 po południu. — Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dnie powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— **Muzeum przemysłowe miejskie** otwarte codzienne (z wyjątkiem poniedziałków) od 9 rano do 3 po południu (w niedzielę i święta od godziny 10 do 1). Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godziny 11 do 3, w niedzielę i święta od godziny 10 do 1. Wstęp w dnie powszednie 20 ct. w niedzielę wolny.

— **Zakład narodowy im. Ossolińskich.** Biblioteka otwarta codziennie od godziny 9 do 2 z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych. Gabinet monet i medali polskich otwarty jest dla zwiedzających codziennie w godzinach urzędowych, a nadto we wtorki i piątki także od godziny 3 do 5 popołudniu.

— **Muzeum imienia Lubomirskich** otwarte codziennie od godziny 9 rano do 1 z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych; we wtorki zaś i piątki od godziny 3 do 5 po południu.

— **Muzeum imienia Dzieduszyckich** przy ulicy Teatralnej l. 18 otwarte dla publiczności w święta i niedziele od godziny 10 do 11 przed południem, we środy i soboty od godziny 11 do 3. Wstęp wolny.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 20 lutego 1895.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	218	50	221	50
Kol. lwow.-czer.-jas po 200 zł. wa.	312	—	315	—
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	450	—	460	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	210	—	—	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hip. 5 pr. w. a. w 40 l.	101	30	102	—
„ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	110	30	111	—
Banku hip. 4½ pr. los. w 50 l.	100	—	100	70
Banku kr. 4½ pr. w. a. los. w 51 l.	100	80	101	50
„ „ 4% pr. w. a. „ w 57 l.	97	50	98	20
Tow. kred. gal. ziems. 4 pr. w. a. I. emis.	98	50	99	20
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los w 41½ lat	97	80	98	50
4 prc w. a. los. w 56 l.	97	70	98	40
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 5 pr.) 2¼ pr. w. a. . .	—	—	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 r. w. a. los. w 15 lat	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	—	—	—	—
Gal. funduszu propin. 4pr. w. a.	97	80	98	50
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	102	—	—	—
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	102	—	102	70
Pożyczki kr. 6 pr. w. a. . . .	105	50	—	—
Pożyczki kr. 4½ pr. w. a. . .	100	50	101	20
„ „ „ 4 „ „ . .	97	80	98	50
„ „ „ 4% koronowej .	98	—	98	70
Losy miasta Krakowa	25	50	28	50
„ „ Stanisławowa . .	45	—	48	—
5. Monety.				
Dukat cesarski	5	79	5	89
Napoleondor	9	79	9	89
Półimperyał	10	10	—	—
Rubel rossyjski srebrny . . .	1	28—	1	33—
„ „ papierowy . . .	1	32.70	1	33.80
100 marek niemieckich . . .	60	40	60	90

bez kuponu bieżącego

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18 lutego 1895.

Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	102.10	102.30
luty-sierpień	102.10	102.30
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	102.05	102.25
kwiecień-październik	102.05	102.25
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4pr.	152.—	—.—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5pr.	160.—	161.—
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr. .	166 —	167.—
„ „ 1864 po 100 zł. . . .	200.—	202.—
„ „ 1864 po 50 zł. . . .	201.—	203.—
Renty Com. po 42 litr. austr. . .	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw po 120 zł. 5 pr.	164.—	164.75
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	125.40	125.60
Renta koronna 4 pr. za 200 k. . .	100.85	101.05

2. Obligacye. indem. 5 pr. (za zł. m. k.)

	płacą	żądają
Bukowiny	—.—	—.—
Galicyi	—.—	—.—
Niższej Austryi	109.75	—.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr. . .	98.30	99.30

3. Akcye.

	płacą	żądają
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	183.75	184.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł	414.25	414.75
Niższo-austr. tow. eskont. po 500 zł.	870.—	875.—
Gal. banku hip. po 200 zł. . . .	—.—	—.—
Gal. banku d. h. i prz. á zł. 200 wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	288.80	289.80
Bank austro-węgierski a 600 zł.	1110.—	1114.—
Kol. Albrechta 200 zł. w srebrze .	—.—	—.—
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	581.—	585.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	3460.—	3480.—
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.	—.—	—.—
Lwów-Czer. kol. I· po 200 zł. a. w.	311—	312..50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. aw.	202.60	293.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	206.26	207.23

4. Listy zastawne losowane.

	płacą	żądają
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Gal. i Bukowiny w 15 l. 6pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. w złocie w 50 l.	124.—	124.60
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. a. w. w 50 l.	99.60	100 40
„ „ „ „ „ 3 pr.	119.—	—.—
„ „ „ „ 3 pr. em. 1889	119.—	119.75
Gal. zak kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr. . .	98.50	99.—
„ „ „ „ „ po 4pr. w 41 l. wyl.	98.50	—.—
„ „ „ „ „ po 4½ pr. w 62 latach zwrotne	98.26	98.75
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. w 51½ l.	100.—	101.75
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl. .	101.25	102.25
Banku aust. węg. 4½ pr.	100.80	101.50
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 pr.	101.40	102.40
„ „ „ „ wyl. 4½ pr. .	101.—	102 —
„ „ „ „ w 41 l. wyl. po 4 prc.	99.50	96.90

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)

	płacą	żądają
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Rzeszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze . . .	—.—	—.—
Kol. północna po 100 zł. em. 1886 4%	100.10	101.10
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	101.10	102.10
Kol· gal. Kar. Lud. em. z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal) .	—.—	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. em. a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884 . .	95.50	—.—
z r. 1884 . .	99.25	100.25
z r. 1866 . .	—.—	—.—
z r. 1872 . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	107.65	108.60
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	154.—	155.—

6. Losy.

	płacą	żądają
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. aw.	201.—	202.—
Clarego po 40 zł. m. k.	59.—	—.—
Tow. żegl. p. na Dunaju po 100 zł. mk.	—.—	160.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. aw.	26.25	26.75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	25.—	25.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. aw.	62.25	63.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	60.—	61.—
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	18.—	18.70
„ „ węg. „ po 5 zł.	12.25	12.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. a. w.	23.75	24.75
Salma po 40 zł. m. k.	71.—	73.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	74.50	75.--
Poż. m. Stanisławowa (po 20 zł. aw.)	—.—	—.—
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k. .	150.—	—.—
„ „ po 50 zł. a. w. .	70.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	51 50	—.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k. . .	—.—	—.—

7. Weksle (za 3 miesiące).

	płacą	żądają
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n. . .	—.—	—.—
Hamburg za 190 marek w. p. n. . .	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	124.10	124.40
Paryż	49.17.5	49.22 5—

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski mon.	5.84.—	5.86.—
„ pełnej wagi	5.82.—	5.84.—
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	9.83.5	9.84 5—
Rosyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 7487 (842 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Komarnie w kwocie 61 zł. 50 ct. wa. z pn. przeprowadzi w dniach 3 kwietnia i 3 maja 1895 każdokrotnie o godz. 10 rano egzekucyjną publiczną sprzedaż połowy realności wykazem hip l. 333 ks. gr. gm. Chłopy objętej, dłużnika Iwana Wołodko własnej, z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub powyżej tejże, zaś na drugim terminie za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 485 zł.

Wadyum 49 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania powyższej realności można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. Kazimierz Kowarzyk w Komarnie.

Komarno, dnia 20 sierpnia 1894.

L. 6350 (836 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Komarnie w kwocie 145 zł. w. a z pn. przeprowadzi w dniach 3 kwietnia i 3 maja 1895 każdokrotnie o godzinie 10 rano egzekucyjną publiczną sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 375 księgi gruntowej gminy Komarno objętej, dłużnika Abraha a Hibla własnej, z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, zaś na drugim terminie za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 813 zł. a. w. z pn.

Wadyum 82 zł. aw

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania powyższej realności można przejrzeć w tusąd. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. Kazimierz Kowarzyk w Komarnie.

Komarno, dnia 30 czerwca 1894.

L. 24132 (925 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa wzajemnego kredytu mieszczan w Stanisławowie w kwocie 209 zł. aw. z pn. odbędzie się dnia 4 kwietnia 1895 i 2 maja 1895 o godzinie 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużniczki hipotecznej Maryi z Burdeluków Zielińskiej własnej wyk. hip. 895 gm. kat. Stanisławów objętej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 1468 zł 65 ct aw. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 150 zł. aw.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Lorsch.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tusąd registraturze.

Stanisławów, dnia 5 stycznia 1895.

L. 9832 (1216 1—3)

Dnia 2 kwietnia 1895 i dnia 7 maja 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna licytacya realności według wyk. hip. l. 231 i połowy gruntu według wyk. hip. l. 232 ks. gr. gm. Drohowyże nieobjętej masy ś. p. Kaśki Grabowskiej i całej posiadłości wyk. hip l. 253 ks. gr. tejże gm. Pawła Michajliszyna własnej celem zaspokojenia wierzytelności kasy zaliczkowej „Nadzieja“ w Mikołajowie w kwocie 30 zł

Cena wywołania 1012 zł. 50 ct.

Wadyum 15 zł.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedaną zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na drugim zaś terminie także niżej takowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono Józefa Palidowicza z Mikołajowa.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Mikołajów, dnia 10 grudnia 1894

L 12868 (1093 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Anschla Hackego w kwocie 34 zł. 20 ct. z pn. odbędzie się w dniu 3 kwietnia 1895 i w dniu 7 maja 1895 każdym razem o godz. 10 rano, egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 98 gm. Sędziszów objętej dłużnika Kazimierza Rogoza własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 580 zł.

Wadyum 58 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został adw. dr. Ujejski.

Ropczyce, 21 grudnia 1894.

L. 21621 (1116 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na prośbę Zakładu kredytowego komercyalnego w Kołomyi dozwoloną została w celu ściągnięcia kwoty 93 zł. aw. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Karola Wojdyły w Kołomyi pod nr. 10 położonej, wyk, hip. l. 91 ks. gr. dla II dziel. m. Kołomyi objętej, w dwóch na dzień 26 marca i na dzień 30 kwietnia 1895 każdym razem o godzinie 10 przed połud. wyznaczonych terminach w b. IX, że pomieniona realność na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 3003 zł. 41 ct. aw., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie kwotę 300 zł. 34 ct. aw. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adw. dr. Kraśnickiego został ustanowionym, wreszcie, że akt oszacowania w mowie będącej realności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w t. s. registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, dnia 26 stycznia 1895.

L. 5431 (910 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zatorze przeprowadzi w budynku sądowym w dniach 1 kwietnia i 29 kwietnia 1895 każdym razem o godzinie 10 rano celem zaspokojenia wierzytelności Teofila Nartowskiego w kwocie 300 zł. publiczną licytację 2/8 części realności nieobjętej masy spadkowej Jana Hutrego własnych lwh. 787 gminy katastralnej Przeciszów objętych.

Cena wywołania 800 zł.

Wadyum 80 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Karol Biegański w Zatorze.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Zator, 9. stycznia 1895.

L. 11268 (1136 3—3)

Wadowicki c. k. Sąd powiatowy miej. deleg. ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Jana Muchy z Zembrzyc w kwocie 28 zł. a. w. z pn. egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytację 2|5 części realności lwh. 123 gm. kat. Marcówka, odbędzie w dniu 12 marca i 23 kwietnia 1895 o 10 rano na pierwszym terminie tylko za lub powyżej, na drugim zaś i poniżej kwoty 178 zł. 60 ct. jako ceny szacunkowej.

Wadyum wynosi 18 zł. aw.

Warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Wadowice, 18 grudnia 1894.

L. 5867 (1145 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mikulińcach rozpisuje celem zniesienia współwłasności realności pod nk. 180/6 w Myszkowicach położonej wedle wyk. hip. l. 116 księgi gruntowej gminy Myszkowice własność Maryi Hreczka, Katarzyny Mitulińskiej, Oleanki Mitulińskiej, Dmytra Hreczki i Zacharego Hreczki stanowiącej, publiczną licytację tej realności, która to licytacya w jednym tylko terminie a to dnia 12 marca 1895 o godz. 10 przed południem w sądzie tut. pod następującymi warunkami się odbędzie:

Realność ta składająca się z parceli bud. l. 158 zabudowanej chatą mieszkalną, tudzież z kawałka ogrodu i 4½ morgów pola sprzedaną zostanie tym tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej.

Jako cenę szacunkową inwentarz i spadku po śp. Maryi Hreczka w sumie 900 zł. aw. wyposrodkowaną.

Każdy chęć kupna mający obowiązany jest złożyć wadyum w kwocie 90 zł. aw. gotówką do rąk komisyi licytacyjnej.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i inwentarz spadku w sądzie tut. oglądnąć można.

Mikulińce, 20 grudnia 1894.

L. 7780 (1140 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Boryni podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 17 zł. 50 ct. wa. z pn. odbędzie się w sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację powyższej wierzytelności na hipotekę służącej realności pod lk. 103 w Boryni położonej wedle wyk. hip. 321 Schmnla Kłopot syna Natana własnej, na rzecz Mojżesza Ausländer w dniach 16 marca 1895 i 27 kwietnia 1895 każdym razem o godz. 10 przed południem

Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 120 zł., w drugim terminie i niżej tejże ceny.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano p. Edwarda Zachajkiewicza w Boryni.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. sąd. registraturze przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Borynia, dnia 19 grudnia 1894.

L. 5978 (1146 3—3)

W celu zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 187 zł. 79 ct. aw. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 26 marca i 30 kwietnia 1895 zawsze o godzinie 10 rano przymusowy publiczny przetarg realności w Rozważu położonej, według whl. 401—402 księgi gruntowej gminy katastralnej Rozważ, dłużników Jana i Józefa Szyszkowskich, wyk. l. 403 Jana Szyszkowskiego i Fedka Kapitalca i wyk. hip. l. 404 Jana Szyszkowskiego własnych.

Poręczne wynosi 10 prc. ceny wywołania w kwocie 18 zł. 70 ct.

Bliższe warunki, akt ocenienia i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusąd. archiwum.

C. k. Sąd powiatowy.

Olesko, dnia 25 listopada 1894.

L. 12023 (1138 3—3)

Wadowicki c. k. Sąd powiatowy miej. deleg. ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi powiatowej Kasy oszczędności w Wadowicach w kwocie 833 zł. 20 ct. z pn., odbędzie egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytację realności lwh. 503 i 2/3 części realności lwh. 502 ks. gr. gm. Chocznia objętych Walentego Szczura własnych, tudzież realności lwh. 569 ks. gr. Chocznia objętej, małoletnich Ferdynanda, Antoniego, Andrzeja i Franciszka Woźniaków własnej, w dniu 20 marca 1895 o godzinie 10 rano tylko za, lub powyżej, zaś w dniu 24 kwietnia 1895 o godzinie 10 rano także poniżej kwoty 4113 zł. 22½ ct., jako ceny szacunkowej realności lwh. 503 i 2/3 realności lwh. 502 ks. gr. Chocznia objętych, a kwoty 163 zł. 77½ ct. jako ceny szacunkowej realności lwh. 569 ks. gr. gm. Chocznia objętej.

Wadyum wynosi odnośnie do realności lwh. 503 i 2/3 części realności lwh. 502 ks. gr. Chocznia, kwotę 412 zł., zaś odnośnie do realności lwh. 569, ks. gr. gm. Chocznia kwotę. 17 zł.

Warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze.

Wadowice, 19 grudnia 1894.

L. 11440 (1137 3—3)

Wadowicki ck. Sąd miej. deleg. podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Kasy sierocej Kalwaryjskiej w kwocie 112 zł. 50 ct. z pn. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności lwh. 63 gminy kat. Marcyporęba, Benedykta Klaji własnej, w dniu 20 marca 1895 o 10 rano tylko za lub powyżej, zaś w dniu 22 kwietnia 1895 także poniżej kwoty 1716 zł. 72 ct. jako ceny szacunkowej.

Wadyum wynosi 172 zł.

Warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Wadowice, 19 grudnia 1894.

L. 9206 (1127 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Śniatynie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w sdrawie egzekucyjnej Icka Stum przeciw Seldzie Taubman pto 328 zł 15 ct. aw. z pn odbędzie się dnia 18 marca 1895 i dnia 18 kwietnia 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności objętej whl. 967¾ gminy Śniatyna Seldy Taubmann własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 920 zł. aw., zaś wadyum 10 prc. czyli kwota 92 zł. a. w.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adwokat dr. Rosenbeck w Śniatynie.

Akt oszacowania i wyciąg tabularny są do przejrzenia w sądowej registraturze.

Śniatyn, 17 grudnia 1894.

L. 9675 (1089 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Enocha Eugera w kwocie 3500 zł. aw. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 21 marca i 22 kwietnia 1895 każdym razem o godzinie 9 z rana, egzekucyjna sprzedaż realności pod l. kons. 22 lwh. 22 w Oświęcimie położonej, Mindli Wulkan własnej.

Cena szacunkowa 20.000 zł. stanowi cenę wywołania.

Wadyum 2000 zł.

Reszta warunków licytacyjnych w tut. registraturze do przejrzenia.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony dr. Gustaw Nowak adwokat w Oświęcimie.

C. k. Sąd powiatowy.

Oświęcim, 5 grudnia 1894.

L. 751 (1077 3—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 20 marca 1895 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 22 kwietnia 1895 nawet poniżej takowej licytacya 1/2 realności l. 54 według wyk. hip. l. 54 gm kat. Kozy, Józefa Mandzli własnej, na rzecz Hugona Pongratza celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 17 zł. 90 ct.

Cena wywołania 675 zł.

Wadyum 68 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. dr. Józefa Schmetterlinga adw. w Białej.

C. k. Sąd powiatowy.

Biała, dnia 23 stycznia 1895.

L. 8465 (1098 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 200 zł. aw. z pn. odbędzie się na rzecz Jana Dudzińskiego w tutejszym sądzie powiatowym egzekucyjna licytacya niewydzielonej połowy posiadłości lwh. 146 gminy Laszki zawiązane objętej, dłużników Anny, Iwana, Hryńka, Fedka i Wasyla Onuszczaków własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 27 marca 1895 i dnia 1 maja 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Na pierwszym terminie nastąpi sprzedaż tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej a na drugim nawet poniżej takowej.

Cena wywołania wynosi dla tej połowy realności kwotę 425 zł.

Wadyum wynosi 10 procent. Wyciąg hipoteczny i resztę warunków można przejrzeć w tus. Registraturze.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony jest Stanisław Dembowski w Rudkach a kuratorem niewiadomej z miejsca pobytu Zofii Szwajcer ustanowionym jest Mokij Podhrebelny w Laszkach zawiązanych.

Rudki, 31 października 1894.

L. 8245 (828 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 45 zł. a. w. z pn. odbędzie się dnia 2 kwietnia 1895 i dnia 30 kwietnia 1895 każdym razem o 10 godzinie przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację połowy realności pod l. 6 l. wyk. hip. 6 księgi gruntowej gminy katastralnej Inwałd objętej, dłużnika Mateusza Lachendro własnej.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w ilości 482 zł. 22½ ct.

Wadyum 10 procent ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tut. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem p. ck. notaryusza Marcina Gajczaka

Andrychów, 16 grudnia 1894.

L. 7855 (1152 2—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 300 zł. z pn. przeprowadzi c. k. Sąd powiatowy w Tuchowie w zabudowaniu sądowem, egzekucyjną licytację realności w Piotrkowicach lwh. 81 i 119 objętej Jędrzeja Kwistka vel Fistka własnych w dniach 27 marca i dnia 24 kwietnia 1895 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania wynosi co do realności lwh. 81 kwotę 750 zł., co do realności lwh. 119 250 zł.

Wadyum ad 1, 75 zł., ad 2, 25 zł. wal. austr.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim i poniżej, lecz nie niżej 1/3 części wywołania.

Kuratorem dla wierzycieli późniejszych lub niewiadomych z miejsca pobytu ustanowiony został Michał Dziekan z Piotrkowic.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tuchów, dnia 27 grudnia 1894.

L. 20384 (729 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 24 ks. gr. gm. Józefów objętej, spadkobierców śp. Antoniego Janz własnej na zaspokojenie pretensyi Banku krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi w kwocie 700 zł. z pn. dnia 1 kwietnia 1895 i dnia 3 maja 1895 każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 1400 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 140 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, tj. po dniu 19 sierpnia 1894 prawo zastawu uzyskali, kuratorem p. dr. Bernarda Altera, adw. w Radziechowie i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Radziechów, dnia 22 grudnia 1894.

L. 19674 (992 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności wyk. hip. l. 221 ks. gr. gm. Chołojów objętej, dłużnika Oleksy Demczuka własnej na zaspokojenie pretensyi Herscha Leiby 2 im. Wittlera w kwocie 46 zł. dnia 1 kwietnia i dnia 3 maja 1895 każdym razem o godz. 10 rano, a to na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej 212 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 21 zł. 20 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli nieznanych i dla tych, którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, tj. po dniu 9 listopada 1893 prawo zastawu uzyskali, ustanowiono kuratorem p. Piotra Bugla kandydata notaryatu z Radziechowa i tychże wierzycieli i o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Radziechów, dnia 18 grudnia 1894.

L. 9552 (1032 2—3)

Dnia 2 kwietnia 1895 i 6 maja 1895 o godz. 10 rano odbędzie się w tut. sądzie publiczna sprzedaż 3/4 części realności wh. 33 ks. gr. gm. Jurków objętej Wojciecha Kozy własnej, na rzecz Jana i Karoliny małż. Nieciów celem zaspokojenia sumy 200 zł. aw. z pn.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Kuratorem nieznanych wierzycieli jest ustanowionym dr. Ludwik Parvi adwokat w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 20 listopada 1894.

L. 70 (1178 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę dyrekcyi gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie dozwoloną została w celu ściągnięcia kwoty 413 zł. 85 ct., 4 rat po 2310 zł. i 4 rat po 700 zł. aw. z pn. egzekucyjna sprzedaż dóbr Harasymów whl. 369 ks. gr. dla większych posiadłości przy c. k. Sądzie obwodowym w Kołomyi prowadzonej objętych, do masy spadkowej ś. p. Antoniego hr. Golejewskiego należących w dwóch na dzień 19 marca i 23 kwietnia 1895 każdym razem na godz. 10 z rana wyznaczonych terminach, że pomienione dobra na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 259000 zł., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostaną sprzedane, że każdy chęć kupienia mający, obowiązany będzie kwotę 25950 zł. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczonych dobrach później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adw. dr. Dudykiewicza ze substytucyą adw. Tinkiewicz został ustanowionym, wreszcie, że akt opisania przynależności w mowie będących dóbr, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tusądowej registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, 12 stycznia 1895.

L. 4763 (1188 2—3)

Na zaspokojenie sumy 25 zł. 36½ ct. a w. z pn. odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację powyższej wierzytelności na hipotekę służącej realności pod l. d. 9 w Siankach położonej, wedle wyk. hip. 19 Semiona Fedyczkanycza własnej, na rzecz Samuela Weissa w dniach 19 marca i 15 maja 1895 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 485 zł. wa., w drugim terminie i niżej tejże ceny.

Zakład wynosi 10 prc. ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano Maksymiliana Reinera w Boryni.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. sąd. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Borynia, dnia 30 grudnia 1894.

L. 17438 (1186 2—3)
Zawiadamia się chęć kupna mających, że w tutejszym sądzie powiatowym miej del. odbędzie się przymusowa sprzedaż 5/12 części realności whl. 140 gminy Zgłobień na pokrycie kosztów sądowych w kwocie 16 zł. 4 ct w dniach 15 marca 1895 i 25 kwietnia 1895 każdym razem o godzinie 10 rano.
Cena wywoławcza 658 zł.
Wadyum 130 zł.
Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.
Rzeszów, 27 grudnia 1894.

L. 90 (1196 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Józefa Graniczki w kwocie 143 zł. 41 ct. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 18 marca 1895 i dnia 22 kwietnia 1895 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności objętej wyk. l. 108 gminy Chorzelów.
Cena wywołania 3690 zł.
Wadyum 369 zł.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.
Mielec, 7 stycznia 1895.

L. 20385 (727 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności wykazem hipotecznym 428 księgi gruntowej gminy Radziechów objętej Jakima Omelańczuka własnej i realności wykazem hip. 864 tejże księgi gruntowej objętej Majera Herscha 2 im Sigala własnej na zaspokojenie pretensyi Banku krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi w kwocie 500 zł dnia 1 kwietnia 1895 i dnia 3 maja 1895 każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 1000 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.
Wadyum wynosi 100 zł.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.
Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 19 sierpnia 1894 prawo zastawu uzyskali, kuratorem p. dr. Bernarda Altera, adwokata w Radziechowie i tychże wierzycieli o rozpisaniu ni niejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.
Radziechów, dnia 22 grudnia 1894.

L. 1202 (1155 2—3)
Edykt tutejszy z 31 grudnia 1894 l. 14080 prostnje się o tyle, że w dniu 26 lutego i 2 kwietnia 1895 odbędzie się licytacya realności lwh. 102 gminy kat. Bołszowce Dyonizego Hermanowskiego własnej.
C. k. Sąd powiatowy.
Bursztyn, dnia 13 lutego 1895.

L. 12079 (1194 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności 3 zł. 55 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Państwa Lanckorona-Izdebnik w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż całej posiadłości wyk. hip. l. 105 gm. Zakrzów objętej, dłużnika Jana Mlaka własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 11 marca i 22 kwietnia 1895 każdym razem o 10 rano.
Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.
Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiony p. adw. dr. Goldman.
Wadyum wynosi 43 zł.
C. k. Sąd powiatowy.
Kalwarya, 30 stycznia 1895.

L. 12726 (1159 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Markusa Humana w kwocie 27 zł. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 12 marca 1895 i dnia 18 kwietnia 1895 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności objętej wykazem l. 166 gminy Cyranka.
Cena wywołania 100 zł.
Wadyum 10 zł.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.
Mielec, dnia 30 grudnia 1894.

L. 12352 (1202 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Jonasza Gewürza w kwocie 3 zł. 55 ct. wa. z pn. odbędzie się w dniu 20 marca 1895 i w dniu 24 kwietnia 1895 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż połowy realności wykazem hip. l. 34 ks gr. gm. Brzyzna objętej, dłużniczki Wiktoryi Gawlik własnej.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 292 zł. 50 ct. wa.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został adw. dr. Ujejski.
Ropczyce, 14 grudnia 1894.

L. 5 (1177 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę Dyrekcyi galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie dozwoloną została w celu ściągnięcia kwoty 940 zł. 59 ct., 7 rat po 1385 zł. i 7 rat po 415 zł. aw. z pn. egzekucyjna sprzedaż dóbr Derenek whl. 370 objętych do masy spadkowej ś. p. Antoniego hr. Gołejewskiego należących w dwóch na dzień 19 marca i 23 kwietnia 1895, każdym razem na godzinę 10 przed południem wyznaczonych terminach, że pomienione dobra na pierwszym terminie tylko za, lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 180540 zł wa., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedana, że każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie kwotę 18054 zł. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczonych dobrach później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adwokata Dra Dudykiewicza ze substytucyą adwokata Ilnickiego został ustanowionym, wreszcie, że akt spisania przynależności w mowie będących dóbr, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tus. registraturze mogą być przejrzane.
Kołomyja, 12 stycznia 1895.

L. 10153 (1158 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Lisku zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Izaka Langsama w kwocie 1500 zł. aw. z pn. odbędzie się w zabudowaniu sądowem w dniach 19 marca i 23 kwietnia 1895 zawsze o godzinie 11 rano publiczna przymusowa sprzedaż sumy 2000 zł. aw. z pn. w stanie biernym ciała hipotecznego l. 7 ks. gr. gminy Lisko Roberta Barańskiego własnego w poz. 11 karty C. na rzecz dłużnika Juliusza Barańskiego zaintabulowanej.
Na pierwszym z tych terminów zostanie powyższa suma tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na drugim także i niżej takowej sprzedaną.
Cena wywołania 2000 zł. Wadyum 200 zł. Inne warunki w sądzie przejrzeć można.
C. k. Sąd powiatowy.
Lisko, 1 listopada 1894.

L. 7545 (1198 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Oświęcimie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 40 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Ignacego Czerwika w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż połowy posiadłości lwh. 712, 713 i 714 gm. kat. Oświęcim objętych, dłużnika Józefa Dziubka własnych w dwóch terminach mianowicie dnia 22 marca i 23 kwietnia 1895 każdym razem o godz. 10 z rana.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony p. Józef Pawlikowski c. k. notaryusz w Oświęcimie.
Wadyum wynosi 106 zł.
C. k. Sąd powiatowy.
Oświęcim, 18 września 1894.

L. 9492 (1193 1—3)
Im hiesigen Gerichtsgebäude findet um 10 Uhr. früh den 22 März 1895 über dem Schätzungspreis, den 19 April 1895 aber auch unter demselben die Feilbiethung der in der G. E. Zl. 52 der Katastralgemeinde Pistyń eingetragenen Eigenthum des Gustav Bernaczek Sigmunds Sohn bildenden Realitäthälfte zu Gunsten des Chaim Schattner pto 50 fl. statt.
Der Ausrufungspreis 882 fl. 50 kr.
Das Vadium 88 fl. 25 kr.
Den Rest der Bedingungen, den Schätzungsakt und den Tabularextrakt kann man in hg. Registratur einsehen.
Für die Hypothekargläubiger unbekannten Aufenthaltsortes und Lebens ist der Adw. Dr. Wilkowski in Kosów zum Curator ernannt.
K. k. Bezirksgericht.
Kosów, den 20 Juli 1894.

L. 6147 (1160 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach rozpisuje w sprawie galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi przeciw Juliuszowi hr. Dębickiemu o zaległe 23 rat po 360 zł. z pożyczki 9000 zł. licytacyę realności lwh. 139, 140, 141, 142 objętych w Nieznanowicach, Juliusza hr. Dębickiego własnych.
Licytacya ta odbędzie się w tutejszym sądzie w dwóch terminach a mianowicie dnia 26 marca 1895 i dnia 30 kwietnia 1895 każdym razem o godz. 9 rano.
Cena wywołania dla lwh. 139 suma 7958 zł.
Cena wywołania dla lwh. 140 suma 4621 zł. 53 ct.
Cena wywołania dla lwh. 141 suma 4005 zł. 55 ct.
Cena wywołania dla lwh. 142 suma 24038 zł. 12 ct.
Wadyum dla lwh. 139 suma 796 zł.
Wadyum dla lwh. 140 suma 463 zł.
Wadyum dla lwh. 141 suma 401 zł.
Wadyum dla lwh. 142 suma 2404 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. adw. dr. Góra z substytucyą p. Grodyńskiego ck. not. w Niepołomicach.
Niepołomice, dnia 1 lutego 1895.

L. 14383 (1199 1—3)
W sprawie egzekucyjnej kasy oszczędności w Bielsku przeciw Charlocie Weinreb o 6000 zł. aw. odbędzie się w tutejszym sądzie w dwóch terminach tj. d 22 marca 1895 i dnia 22 kwietnia 1895 zawsze o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 296 w Podgórzu położonej.
Cena szacunkowa wynosi 12830 zł. 15 ct a. w.
Wadyum 1283 zł aw.
Warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. adw. dr. Peiper.
C. k. Sąd powiatowy.
Podgórze, dnia 24 grudnia 1894.

L. 14979 (1200 1—3)
W sprawie Agaty Sadkiewicz i Franciszka Bulary pko Jędrzejowi Kobieli i spólnikom o zniesienie współwłasności odbędzie się w tut. sądzie w dwóch terminach dnia 29 marca 1895 i dnia 29 kwietnia 1895 zawsze o godz. 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 15 w Woli duchackiej położonej.
Cena szacunkowa wynosi 1903 zł. 50 ct. a. w.
Wadyum 190 zł. 35 ct. aw.
Warunki licytacyjne przejrzeć można w sądzie.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Arousohn.
C. k. Sąd powiatowy.
Podgórze, dnia 27 grudnia 1894.

L. 223 (1212 1—3)
W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 6 marca 1995 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 3 kwietnia 1895 nawet poniżej takowej licytacya niewydzielonej połowy realności lk. 16 według wyk. hip. 811 ks. gr. gm. Brzozów przedtem Jana Szymańskiego, obecnie mał. Józefa Konstantego i Julii Szymańskich własna pto 300 zł. z pn
Cena wywołania 1200 zł.
Wadyum 120 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze
Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Festenburga z Brzozowa
Brzozów, dnia 9 stycznia 1895.

L. 13218 (1153 1—3)
W dniu 27 marca i 24 kwietnia 1895 o godzinie 10 z rana odbywać się będzie egzekucyjna sprzedaż realności Jana i Anny Szafrańskich własnych w Kołaczycach położonych whl. 367 i 138 objętych na 1059 zł oszacowanych na zaspokojenie wierzytelności kasy oszczędności miasta Jasła w kwocie 130 zł. z pn.
Cena wywołania 1059 zł.
Wadyum 106 zł. wa.
Kurator niewiadomych wierzycieli pan dr. Chwalibóg adw. w Jaśle.
Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
C. k. Sąd pow. miejsko deleg.
w Jaśle, dnia 15 stycznia 1895.

L. 13560 (1154 1—3)
W dniu 27 marca i 24 kwietnia 1895 o godz. 10 z rana odbywać się będzie egzekucyjna sprzedaż realności Antoniego Knafcika w Opaciu objętej whl. 20 na 1167 zł. oszacowanej, na zaspokojenie wierzytelności kasy oszczędności miasta Jasła w kwocie 100 zł. z pn
Cena wywołania 1167 zł.
Wadyum 117 zł. aw.
Kurator niewiadomych wierzycieli p. dr. Chwalibóg w Jaśle.
Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
C. k. Sąd pow. miej. deleg.
w Jaśle, dnia 15 stycznia 1895.

L. 16421 (1192 1—3)
W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 29 marca 1895 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 26 kwietnia 1895 nawet poniżej takowej licytacya 1/4 części realności według wyk. hip. 520 gminy Kosów stary Wasyla Tomiuka własnej, na rzecz Samuela Kamila pto 100 zł. z pn.
Cena wywołania 6 zł. 25 ct.
Wadyum 62 ct.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem adw. dr. Wilkowskiego w Kosowie.
C. k. Sąd powiatowy.
Kosów, dnia 30 września 1884.

L. 9117 (1206 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Maryi Dietrich przeciw Janowi i Wojciechowi Janikom pto 2000 zł. aw. z pn. rozpisaną została egzekucyjna sprzedaż realności dłużników mianowicie:
1) należącej do Wojciecha Janika połowy realności wyk. hip. l. 440 ks. gr. gm. Jeleśnia objętej,
2) należącej do Jana Janika realności pod nk. 330 w Jeleśni położonej wyk. hip. l. 464 ks. gr. gm. Jeleśnia objętej,
3) należącej do Jana Janika realności pod nk. 309 w Jeleśni położonej wyk. hip. l. 1302 ks. gr. gm. Jeleśnia objętej na dzień 20 marca 1895 i na dzień 24 kwietnia 1895 każdym razem o godzinie 10 rano.
Realności te sprzedane zostaną każda z osobna
Cena szacunkowa i wywołania połowy realności lwh. 440 w Jeleśni 657 zł. 30 ct.
Wadyum 65 zł. 73 ct.
Cena szacunkowa i wywołania realności lwh. 464 w Jeleśni 1153 zł. 33 ct.
Wadyum 115 zł. 33 ct.
Cena szacunkowa i wywołania realności lwh. 1302 w Jeleśni 966 zł. 70 ct.
Wadyum 96 zł. 67 ct.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Raschke.
Resztę warunków licytacyjnych wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze.
Żywiec, 10 grudnia 1894.

L. 8456 (1182 1—3)
Zawiadamia się chęć kupna mających, że w tutejszym sądzie obwodowym odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod nk. 224 whl. 194 gminy Rzeszów na pokrycie wierzytelności Kasy oszczędności miasta Rzeszowa w dniach 29 marca 1895 i 29 kwietnia 1895 każdym rzzem o godzinie 10 rano.
Cena wywoławcza 6594 zł.
Wadyum 659 zł. 40 ct.
Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.
Rzeszów, 13 grudnia 1894.

L. 466 (1113 2—3)

Aviso.

Beim Militär-Verpflegs-Magazin in Przemyśl findet am 5 März 1895 um 10 Uhr vormittags eine schriftliche Verhandlung wegen Hintangabe von circa 3000 bis 4000 q Roggenkleie sammt Koppich statt.
Vadium 5 prc. des Gesammtwertes der zu übernehmenden Kleie.
Näheres enthält die vom obigen Verpflegsmagazine ausgefertigte Kundmachung Nr. 466.
Przemyśl, am 12 Feber 1895.

Konkursa.

L. 3705 (1163 3—3)
Na posadę nauczyciela starszego w ck. Seminaryum nauczycielskiem męskiem w Samborze ogłasza się niniejszem konkurs.
Z posadą tą połączona jest płaca etatowa w kwocie rocznej tysiąca (1000) zł. w. a. wraz z przepisanym dodatkiem aktywalnym dwustupięćdziesięciu (250) zł. w. a. i z prawem pobierania dodatków pięcioletnich po dwieście (200) zł. wa.
Ubiegający się o tę posadę powinni wykazać się kwalifikacyą nauczycielską do szkół rolniczych średnich a względnie niższych a to do udzielania nauki gospodarstwa wiejskiego i nauk przyrodniczych w języku wykładowym polskim i ruskim, tudzież odpowiednią praktyką w zawodzie nauczycielskim.
Podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenta, należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej najdalej do dnia 25 marca 1895
Kandydaci, pełniący obowiązki nauczycielskie w publicznych szkołach ludowych i pragnący, aby spędzone w służbie dotychczasowej lata były im na posadzie, o którą kompetują, policzone nietylko do ogólnej ilości lat służby, ale także do przyznania dodatków pięcioletnich w myśl §§ 2 i 8 ustawy państwowej z 19 marca 1872 Dz. u. p. Nr. 29 (względnie w myśl §§ 2 i 5 ustawy państ. z 19 marca 1872 Dz. u. p. Nr. 28), mają w swych podaniach wyraźnie oświadczyć czy i w jakim zakresie w razie zamianowania roszczą sobie pretensye do korzyści, dopuszczalnych w myśl zacytowanych wyżej postanowień co do przyznawania dodatków pięcioletnich.
Lwów, dnia 11 lutego 1895.

L. 4402 (1162 3—3)
Niniejszem ogłasza się konkurs celem obsadzenia posady c. k. okręgowego Inspektora szkolnego szkół ludowych miejskiego okręgu we Lwowie.

Z posadą tą połączone są w myśl państwowej ustawy z 8 czerwca 1892 Dz. pp. Nr. 92 prawa i pobory c. k. urzędnika państwowego IX. klasy dyet, tudzież możność posunięcia do VIII. klasy dyet w granicach, wskazanych w §. 1 państwowej ustawy z 8 czerwca 1892.

Nadto przyznany jest c. k. okręgowemu Inspektorowi szkolnemu miejskiego okręgu we Lwowie ryczałt dyet i podróży w rocznej kwocie 600 (sześćset) zł. w. a.

Od kompetentów, zgłaszających się o tę posadę, wymaga się dowodów ukończenia studyów uniwersyteckich na wydziale filozoficznym, kwalifikacyi nauczycielskiej do szkół średnich lub do szkół wydziałowych i przynajmniej pięcioletniej praktyki w zawodzie nauczycielskim.

Również muszą się kompetenci wykazać znajomością obu języków krajowych (polskiego i ruskiego).

Kandydaci, zajmujący posady rzeczywistych nauczycieli szkół średnich lub nauczycieli głównych w seminaryach nauczycielskich mają nadto dodać wyraźne oświadczenie, czy w razie zamianowania co do wymiaru płacy i co do dodatków pięcioletnich pragną być traktowani według norm, obowiązujących nauczycieli szkół średnich, w myśl ustępu drugiego §. 1 państwowej ustawy z 8 czerwca 1892 lub też czy gotowi są poddać się postanowieniem pierwszego ustępu §. 1 tejże ustawy.

Nominacya może być w myśl §. 2 ustawy odrazu stałą lub też u kompetentów, którzy dotychczas nie zajmowali stale posad c. k. Inspektorów okręgowych stosownie do uznania Pana Ministra W. i O. na przeciąg najdalej trzech lat prowizoryczną.

Podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenta służbowe i w wypełnioną należycie tabelę stosunków służbowych sporządzone na przepisanym formularzu (Qualificationstabelle L. skł. 7 neu 115 alt) należy wnosić za pośrednictwem władzy bezpośrednio przełożonej, do Prezydyum c. k. krajowej Rady szkolnej najdalej do 15 marca 1895.

Lwów, dnia 15 lutego 1895.

L. 1624 (1170 2—3)
Konkurs.

Przy sądzie powiatowym w Grybowie opróżnioną została posada woźnego z roczną płacą 250 zł., dodatkiem aktywalnym 25 procent, umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę.

Podania o tę lub przy innym sądzie powiatowym opróżnić się mogącą, dla wysłużonych podoficerów zastrzeżoną posadę woźnego wnosić należy do 22 marca 1895 do Prezydyum sądu obwodowego w Nowym Sączu.

Prezydyum Sądu wyższego.
Kraków, dnia 15 lutego 1895.

L. 11098 (1166 2—3)
Na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Oleszowie w powiecie tłumackim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł.
z płacą rocznych . . . . 200 zł.
ryczałtem kancelaryjnym . . 60 zł.
i wynagrodzeniem . . . . 180 zł.
na posłańca pieszego cztery razy dziennie do dworca kolei żelaznej tamże.

Podanie należy wnieść najpóźniej do 23 lutego b. r. do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 10 lutego 1895

Kuratele.

L. 30159 (1151 3—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. S. I. we Lwowie ogłasza, że Aleksandra Teofila 2 im. Lipińskiego, adjunkta inżyniera kolei państw. za umysłowo chorego uznano.

Kuratorem ustanowiono p. Henryka Machalskiego we Lwowie.

Lwów, dnia 22 maja 1894.

L. 1631 (1156 1—3)
Romualda Sochańskiego podoficera rachunkowego 10-tego pułku piechoty w Przemyślu uznano umysłowo chorym i ustanowiono dlań kuratorem ojca jego Antoniego Sochańskiego w Dynowie.

Dynów, dnia 16 marca 1894.

L. 10266 (1189)
Matwij Pryjmycz z Bryniec cerkiewnych uznany marnotrawcą.

Kuratorem tegoż ustanowiony Wasyl Hryciów.

C. k. Sąd powiatowy.
Bóbrka, 24 października 1894.

L. 1241 (1161 1—3)
C. k. Sąd powiatowy ogłasza, że w miejsce c. k. notaryusza Mikołaja Machowskiego z Tyczyna, ustanowionym został Marciu Ferenc gospodarz z Zalesia kuratorem Piotra Pałki uznanego marnotrawcą.

Tyczyn, dnia 8 lutego 1895.

L. 1493 (1195 1—3)
Nad Jackiem Łysyk z Kustyna z powodu marnotrawstwa opiekę przedłużono.

Opiekunką jest Kseńka Łysyk 2o Szostak z Kustyna.

C. k. Sąd powiatowy.
Łopatyn, 12 lutego 1895.

L. 10474 (1205 1—3)
Zawiadamia się, iż Maryanna Byrtek z Lipowej uchwałą c. k. sądu obwodowego w Wadowicach z dnia 10 listopada 1894 l. 6627 za obłąkaną uznaną została.

Kuratorem dla tejże ustanowiono Jędrzeja Byrtka z Lipowej.

C. k. Sąd powiatowy.
Żywiec, 30 grudnia 1894.

L. 14599 (1169 1—3)
Berta Weksbergówna z Szarwarku uznana niedołężną na umyśle, kuratorem Juliusz Kohn.

C. k. Sąd powiatowy.
Dąbrowa, dnia 14 lutego 1894.

L. 1408 (1213 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Jarosławiu oznajmia, że Marya 1o Kudła 2o Pirog z Pełkin została uznana marnotrawczynią a Fedko Pirog z Pełkin zamianowany jej kuratorem.

Jarosław, 26 stycznia 1895.

Księgi gruntowe.

L. 2081 (1211)
Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. Sądu obwodowego Samborskiego ogłasza, że arkusze posiadania wraz z aktami dotyczącemi założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Mizuń z kolonią nowy Mizuń powiatu sądowego Dolińiańskiego, złożone zostały w c. k. sądzie powiatowym w Dolinie do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie w c. k. sądzie powiatowym w Dolinie do dnia 15 marca 1895.

Sambor, 15 lutego 1895.

Wyroki prasowe.

Z. 48 (1134)
Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 27 October 1894, Z. 1257/9948, die Weiterverbreitung der Nr. 19 der Zeitschrift: „Il Paese" (I. Ausgabe) vom 23 October 1894 wegen des Artikels: „Il discorso dell' on. Benussi" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 15 November 1894, Z. 1367/10560, die Weiterverbreitung der Nr. 45 der in Rom erscheinenden Zeitschrift: „La Tribuna — Supplemento illustrato della Domenica" vom 4 November 1894 nach §§ 65a 300 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 15 November 1894, Z. 1373/105.., die Weiterverbreitung der Nr. 311 der in Genua erscheinenden Zeitschrift: „Supplemento al Caffaro" vom 7 November 1894 nach §§ 65 a. 300 u. 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 16 November 1894, Zl. 1382/10645, die Weiterverbreitung der Nr. 315 der in Genua erscheinenden Zeitschrift: „Il Secolo XIX" vom 11—12 November 1894 und der Nr. 314 der in Genua erscheinenden Zeitschrift: Supplemento al Caffaro", vom 20 November 1894 nach §§ 65 a 300, 302 und 405 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 17 November 1894, Z. 1381/10644, die Weiterverbreitung der Nr 312 der in Venedig erscheinenden Zeitschrift: „Gazzettaidi Venezia" vom 11 November 1894 nach §§ 65 a, und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 21 November 1894, Z. 1409/10770, die Weiterverbreitung der Nr. 6276 der Zeitschrift: „L'Indipendente" vom 16 November 1894 wegen der Artikel: „L'Autorita di Polizia nello svolgimento delle cause penali" und „Trattative diplomatiche" nach §§ 65 lit. a und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 21 November 1894 Z. 1405/10801, die Weiterverbreitung der Nr. 7 der Zeitschrift: „Il Pensiero Slavo" vom 17 November 1894 wegen der Artikel: „A proposito delle dimostrazioni dello scorso lunedi (7° e 8° Cap.)", „Il Pensiero slavo nel Consiglio della citta di Trieste" und „La questione istriana giudicata dai deputati croato-sloveni" nach §§ 65 a u. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 21 November 1894, Z. 1401/10771, die Weiterverbreitung der Nr. 6277 der Zeitschrift: „L'Indipendente" vom 17 November 1894 wegen des Artikels: „L'opera di slavizzazione anche alla Procura di Stato" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 21 November 1894, Z. 1402/10782, die Weiterverbreitung der Nr. 40 der Zeitschrift: „Il Paese" (I. Ausgabe) vom 17 November 1894 wegen der Artikel: „Provincie sorelle — Note Goriziane", „I sacerdoti del diritto" und „Contro le tabelle bilingui — Anche il Friuli" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 23 November 1894, Z. 1413/10856, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Giornale di Sicilia" vom 9—10 November 1894 nach §§ 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 5 December 1894, Z. 1457/11172, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „L'Anarchia e gli Anarchici" — Volume Primo — La propaganda di fatto sue origini e suo sviluppo, Editori Fratelli Treves — Mailand 1894, nach §§ 65 a, 300, 302, 303 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntniße vom 4 Februar 1895, Z. 507, die Weiterverbreitung der Nr. 1 der Zeitschrift: „Rivista popolare Trentina" vom 1 Februar 1895 wegen der Artikel: „Il nostro ideale" und „Essite la questione sociale nel Trentino?" nach §„ 302 und 305 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 18684 (888 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Jarosławiu wzywa Józefa Merkla, którego miejsce pobytu sądowi nie jest znane, aby w ciągu jednego roku, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu, oświadczył się w tutejszym sądzie osobiście lub przez pełnomocnika do spadku po swym ojcu śp. Józefie Merklu, zmarłym w Jarosławiu dnia 10 grudnia 1887, i po swej matce śp. Zofii Merkel, zmarłej w Jarosławiu dnia 26 marca 1882, gdyż w przeciwnym razie ustanowiony dla niego kurator Walenty Cząstka w Jarosławiu w jego imieniu do spadku się oświadczy i pertraktacya spadku z tym kuratorem przeprowadzoną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.
Jarosław, 28 grudnia 1893.

L. 7850 (884 3—3)
W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredyt. włośc. we Lwowie przeciw Fedorowi Łuszczak pto 200 zł. wa. ustanowił sąd tutejszy dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Iwana Łuszczaka ze Starego Łyssa kuratorem ck. notaryusza Piotra Kurysia z Bohorodczan. O czem się interesowanego zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.
Bohorodczany, 30 lipca 1894.

Zl. 237 (883 3—3)
Vom k. k. Bezirksgerichte Biala werden diejenigen, welche als Gläubiger an die Verlassenschaft des am 24 April 1894 ohne Testament verstorbenen Josef Batsch, Färber in Biala, eine Forderung zu stellen haben, aufgefordert, bei diesem Gerichte zur Anmeldung und Dartuung ihrer Ansprüche den 27 April 1895 9 Uhr früh zu erscheinen und bis dahin ihr Gesuch schriftlich zu überreichen, widrigens denselben an die Verlassenschaft, wenn sie durch Bezahlung der angemeldeten Forderung erschöpft würde, kein weiterer Anspruch zustünde, als insoferne ihnen ein Pfandrecht gebührt.

Vom k. k. Bezirksgericht.
Biala, am 15 Jänner 1895.
Medwicz.

L. 426 (881 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Antoniego Rudyka, że na prośbę Abrahama Rosenkranza przeciw niemu nakaz zapłaty resztującej sumy wekslowej 17 zł. 80 ct. wa. z pn. pod dniem 12 stycznia 1895 l. 426 wydano i że takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. dr. Parnasowi w Tarnopolu doręczono.

Wzywa się zatem niewiadomego z miejsca pobytu Antoniego Rudyka, ażeby możliwe środki obrony kuratorowi podał albo sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż w razie przeciwnym sprawa ta z kuratorem wedle ustaw przeprowadzoną będzie.

C. k. Sąd obwodowy.
Tarnopol, 12 stycznia 1895.

L. 17411 (894 3—3)
Nieznanego z miejsca pobytu Georga Schöpp, syna Jakóba Schöpp (starszego) zawiadamia się, iż dla niego celem hipotecznego przeniesienia praw i obowiązków z kontraktu darowizny z daty Radziechów 26 lutego 1892 odnośnie oo realności pod lk. 3 w Romanówce położonej, wykazem hipotecznym l. 477 księgi gruntowej gminy Stojanów objętej wynikających kuratorem Zdzisława Więckowskiego c. k. notaryusza z Radziechowa ustanowiono.

Wzywa się przeto tegoż Georga Schöpp, by się osobiście zgłosił, ewentualnie pełnomocnika swego wskazał, lub też kuratorowi potrzebne informacye udzielił. gdyż inaczej sprawa powyższa z kuratorem samym przeprowadzoną zostanie.

Wzywa się zarazem tegoż Georga Schöpp jako małżonka Zofii Völpel zamężnej Schöpp, by się w przeciągu jednego roku pod rygorem następstw w § 115 u. c. przewidzianych zgłosił.

Radziechów, 21 grudnia 1894.

L. 9752 (909 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Pilźnie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Maryę Germatę z Dąbia iż rezolucyę z dnia 22 listopada 1894 l. 7887 obejmującą rozdział ceny kupna jej realności wyk. hipot. l. 50 księgi gruntowej gminy Dąbie doręczono jej kuratorowi Jędrzejowi Niemtusowi z Pilzna.

Pilzno, dnia 30 grudnia 1894.

L. 6832 (1131 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bieczu zawiadamia Leona Bobolę starszego, Leona Bobolę młodszego Jakóba Bobolę, że przeciw nim oraz spólnikom nielet. Janowi Boboli, Helenie Bobolównej i Janowi Mrukowi wniosła przed tut. sądem Agata z Bobolów Wantuchowa z Moszczenicy skargę o uznanie jej praw własności do 1/5 części realności pod lk. 82 w Moszczenicy położonej wykazem hip. 82 księgi gruntowej Moszczenicy objętej i że dla zastępowania ich w tym sporze kuratorem dlań p. Michała Maciejowskiego adwokata w Bieczu ustanowiono, z którym zatem co do obrony swych praw porozumieć się lub innego pełnomocnika ustanowić i takowego tut. sądowi przed terminem do obrony w sporze tym na d. 13 marca 1895 wyznaczonym wskazać mają, gdyż w razie przeciwnym złe skutki z zaniedbania tego wyniknąć mogące sami sobie przypiszą.

Biecz, 15 grudnia 1894.

L. 1815 (877 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie spółki handlowej rolniczo-przemysłowej w Kołomyi przeciw Leibie Haspel i tow. o 67 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Josla Birnberga, adwokata dr. Allerhanda kuratorem z substytucyą adwokata dr. Schustera i doręczył kuratorowi adwokatowi dr. Allerhandowi nakaz zapłaty z 19 stycznia 1895 l. 1042 dla Josla Birnberga przeznaczony.

Joslowi Birnbergowi polecamy, aby ustanowionemu kuratorowi swe zarzuty udzielił, lub innego zastępcę tutejszemu sądowi wskazał.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Kołomyja, 29 stycznia 1895.

L. 1118 (1120 3—3)
Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Floryana Czarnika, że Grzegorz Czarnik w d. 14 grudnia 1894 do l. 32716 wniósł pozew przeciw Dorocie Iwanowej, Brygidzie Warzałowej, Maryannie Kantorowej, tudzież przeciw niemu o własność parcel lk. 2950, 2932 itd. wchodzących w skład realności lwh. 171 księgi gruntowej gm. katast. Szynwałd i że na pozew rzeczony wyznaczono w tut. sądzie rozprawę ustną na dzień 18 marca 1895 o godz. 9 rano i że dla Floryana Czarnika kuratorem ad actum w osobie adwokata dra Mieczysława Gałeckiego z substytucyą adw. dra Busia w Tarnowie ustanowiono.

Poleca się Floryanowi Czarnikowi, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał i tutejszemu sądowi o tem doniósł.

C. k. Sąd powiat. miej. del.
Tarnów, 19 stycznia 1895.

Wykaz

panujących w kraju chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 10 do 17 lutego 1895.

Epizoocya	Powiat	Miejscowość
Nosacizna u koni	Husiatyn	Kociubińczyki (folw.).
Wąglik	Sanok	Nowosielce (folw.).
Róża wąglikowa	Łańcut	Ożanna.
Wścieklizna	Lwów Mościska Przemyśl Stanisławów Trembowla	Lwów miasto. Mościska. Borszowice. Stanisławów. Iławcze, Podhajczyki Justynowe.
Parchy u koni	Borszczów	Germakówka (folw.).
Zaraza płucna	Nowytarg	Wróblówka.

Z c. k. Namiestnictwa.

L. 8831 (1126 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Sokołowie zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Zofię Słomianą że wskutek wniesionej pizeciw niej przez Magdalenę Surowiec skargi z dnia 18 grudnia 1894 l. 8881 o uznanie własności parcel 2096, 2097, 2098, 2099 i 2100 w Sokołowie z pn. zamianowano dla niej Zofii Słomianej kuratorem Karola Rampelta notaryusza w Sokołowie i do rozprawy ustnej termin na dzień 18 kwietnia 1895 godzinę 9 rano wyznaczono.
Sokołów, dnia 18 grudnia 1894.

L. 17007 (1149 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Śniatynie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Samuela Leibę Ellnera, że Salamon Klugman, wniósł przeciw niemu skargę o zapłatę 33 zł. 58 ct. na którą termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 20 marca 1895 o godzinie 9 rano wyznaczony został.
Wzywa się Samuela Leibę Ellnera, by z ustanowionym kuratorem adw. Kaweckim w Sniatynie się porozumiał, względnie sądowi swego pełnomocnika przedstawił, ileże skutki z zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.
Śniatyn, 6 grudnia 1894.

L. 645 (862 3—3)
Tarnobrzeski Sąd zawiadamia nie obecnego z miejsca pobytu Dawida Hirschhorna że Cyrla Reich wniosła przeciw niemu i Maryem Hirschhorn na dniu 15 stycznia 1895 do l. 645 pozew o zapłacenie sumy 40 zł. 67 ct. wa., na który termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 24 kwietnia 1895 o 9 rano wyznaczono, ustanawiając dla niego kuratorem adwokata dra Rebena w Tarnobrzegu.
Wzywa się tedy niewiadomego z miejsca pobytu Dawida Hirschhorna, by ustanowionemu dlań kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, gdyż inaczej skutki z tego zaniedbania wynikłe mogące sam sobie przypisze.
Tarnobrzeg, d. 19 stycznia 1895.

L. 9483 (906 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Dębicy zawiadamia interesowanych, że w tutejszym c. k. Urzędzie podatkowym jako depozytowym znajdują się następujące depozyta:
1. masa sporna spadkobierców śp. Jędrzeja Boczonia pizeciw Wacławowi Studenemuj obejmująca gotówkę 170 zł. 60 ct. w kasie oszczędności miasta Tarnowa na kartę wkładkową Nr. 44564 ulokowana,
2. masa spadkowa Abrahama Münza obejmująca gotówkę 3 zł. 54$^1/_2$ ct. w tejże kasie na kartę wkładkową Nr. 55528 ulokowana i ponieważ do takowych przez przeciąg lat 30 nikt praw nie wykazał zarządzając postępowanie kadukowe wzywa tych wszystkich, którzyby sobie do tych depozytów prawa jakie rościli, aby takowe w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni w tut. sądzie zgłosili i takowe wykazali, gdyż w przeciwnym razie depozyta te za przepadłe na rzecz funduszu przepadłości uznane i Skarbowi Państwa wydane zostaną.
Dębica, dnia 10 listopada 1894.

L. 241 (900 3—3)
C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika bar. Graeve, że hanowersko-galicyjskie gwarectwo naftowe w Krośnie przez substytuowanego pełnomocnika adwokata dr. Feliksa Gaszyńskiego w Jaśle działające, wniosło do tutejszego sądu podanie de praes. 14 lutego 1894 l. 915 o wpis prawa własności, dotychczas na rzecz Ludwika bar. Graeve w poz. 16 karty C. dóbr tabularnych Potok whl. 567 objętych zaintabulowanego, wyłącznego prawa poszukiwania, wydobywania i zużytkowania niezastrzeżonych państwu kopalni na gruntach do dóbr Potok należących, wskutek którego zapadła w tut. sądzie uchwała z 17 lutego 1894 l. 915.
Celem doręczenia tej uchwały ustanowiono dla Ludwika bar. Graeve kuratora ad actum w osobie Władysława Chwalibóga adwokata w Jaśle z substytucyą dr. Franciszka Ksawerego Wiedigera adwokata w Jaśle, a pierwszemu rzeczoną uchwałę doręczono.
Jest tedy rzeczą Ludwika bar. Graeve, ze swym kuratorem się w tej mierze porozumieć lub innego pełnomocnika sobie ustanowić i o tem sądowi tutejszemu na czasie donieść, albowiem w razie przeciwnym skutki z takiego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.
Z c. k. Sądu obwodowego.
Jasło, 19 stycznia 1895.

L. 6711 (932 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mikołajowie podaje do wiadomości, że po śp. Maryi 1 v. Dąbrowskiej, 2 v. Hoffman w Rozdole dnia 4 marca 1888 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli zmarłej została wdrożoną pertraktacya spadku, do dziedziczenia którego powołany jest syn tejże z 1 małż. Józef Dąbrowski.
Ponieważ tegoż ostatniego miejsce pobytu i zamieszkania nie jest Sądowi znane, przeto wzywa się go, aby w ciągu roku, licząc od daty dzisiejszej, zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł swą deklaracyę do tego spadku, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya zostanie z ustanowionym dlań kuratorem Franciszkiem Szydłowskim z Rozdołu przeprowadzoną i zakończoną.
C. k. Sąd powiatowy.
Mikołajów, 10 września 1894.

L. 83 (929 2—3)
Dla niewiadomego z miejsca pobytu Jana Masiuka ustanawia się kuratorem adwokata dr. Szancera z Dąbrowy i temuż doręcza się wyrok do l. 11840/94.
C k. Sąd powiatowy.
Dąbrowa, 31 stycznia 1895.

Ч. 26931 (972 2—3)
Ц. к. Сꙋд повітовий в Стрию подає сим до прилюдної відомости, що Анеля Ильницка яко мати і опікꙋнка малолітних Марін, Вітолда, Володиміра, Стефана і Клима Ильницкіх против Ивановн Рінецкомꙋ і невідомим з житѧ і місцѧ побꙋтꙋ Теодорови і Анови Зборовскомꙋ внесли позов з днѧ 3 грꙋднѧ 1894 ч. 26931 о ꙋзнанє і впис права власности тіла гіпотечного вик. 1003 книги грꙋнтової Стрий, і що термін до розправи ꙋстної визначено на день 13 марта 1895 о 9 годині рано.
Взиваєть сѧ оджетихже невідомих з житѧ і місцѧ побꙋтꙋ, щоби з ꙋстановленим длѧ них кꙋратором адвокатом Дром Бачинским в Стрию порозꙋміли сѧ, або иншого застꙋпника ꙋстановили, позаѧк з занедбанѧ сего терминꙋ правні наслідки самим собі приписати бꙋдꙋть мꙋсіли.
Стрий, днѧ 10 грꙋднѧ 1894.

L. 13250 (991 2—3)
W sprawie egzekucyjnej Jana Sluzowskiego przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Józefowi Waleszczukowi o wpis egzekucyjnego prawa zastawu dla 55 zł. z pn. w stanie biernym 1/4 realności wh. 94 ks. gr. Uhrynowa dłużnika własnej, ustanowiony kuratorem Józefa Waleszczuka tut. adwokat dr. Roth, wzywa się więc powyższego, aby temuż oznajmił środki obrony swojej lub innego zastępcę swego podał, bo inaczej skutki tego zaniedbania sobie musi przypisać.
C. k. Sąd powiatowy.
Podhajce, dnia 7 grudnia 1894.

L. 12315 (990 2—3)
W sprawie egzekucyjnej Iwana Nyskokłona przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Izraelowi Welgerowi z Halicza ad Podhajce pto 55 zł. a. w. z pn. ustanawia się kuratorem ad actum Dra Kazimierza Pawlikowskiego adwokata z Podhajec. Izraela Welgera wzywa się, by ustanowionemu kuratorowi udzielił swe środki obronne, lub też podał innego swego zastępcę, bo skuski tego zaniedbania sobie musi przypisać.
C. k. Sąd powiatowy.
Podhajce, dnia 16 listopada 1894.

L. 30844 (927 2—3)
C. k. Sąd powiatowy miej.-delegowany w Kołomyi ustanawia w sprawie c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Konstantemu Lehner jako spadkobiercy Jana Lehnera o 16 rat po 18 zł. i 65 zł. 45 ct. dla niewiadomego z miejsca pobytu Konstantego Lehnera kuratora w osobie dra Rittigsteina adwokata w Kołomyi i wzywa Konstantego Lehnera, by potrzebne informacye ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił, gdyż inaczej sam sobie skutki zaniedbania przypisać będzie musiał.
Kołomyja, 31 grudnia 1894.

L. 6524 (988 2—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. delegowany w Złoczowie w celu doręczenia tusądowych uchwał tab. z 31 lipca 1891 l. 10693 z metrykami chrztu ustanawia po myśli §, 124 ustawy tab. i §. 512 p. s. dla niewiadomych z miejsca pobytu Marcina recte Marka Gorczakowskiego i dla Romana Gorczakowskiego kuratorem p. adw. dr. Heynego i wzywa Marcina recte Marka Gorczakowskiego i Romana Gorczakowskiego, aby kuratorowi swe miejsce pobytu wskazali albo innego zastępcę sądowi przedstawili.
Złoczów. dnia 22 kwietnia 1893.

L. 18483 (962 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Jarosławiu podaje do wiadomości, że dnia 18 stycznia 1891 zmarła w Jarosławiu Anna ze Strzelbickich owdow. Domosławska nie pozostawiwszy rozporządzenia ostatniej woli.
Ponieważ sąd tutejszy nie ma wiadomości, czy i które osoby mają prawo do powyższego spadku, przeto wzywa się wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku, by w przeciągu roku od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosili się z prawami swojemi do tego sądu i wykazując swe prawa dziedziczenia, wnieśli oświadczenia przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasem adwokat dr. Julian Ruczka w Jarosławiu ustanowiony został kuratorem spadku, przeprowadzony będzie z tymi i tym przyznany, którzy oświadczą przyjęcie onego i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą, zaś część spadku nieprzyjęta, lub jeżeliby się nikt nie oświadczył do niego, cały spadek zostanie przez rząd jako bezdziedziczny ściągnięty.
C. k. Sąd powiatowy.
Jarosław, 29 grudnia 1894.

L. 8754 (974 2—3)
Obwieszczenie.
C. k. Sąd powiatowy w Turce wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Julię Doroszkiewicz, aby w ciągu jednego roku osobiście lub przez pełnomocnika do spadku po ś. p. Wasylu Matkowskim w Turce dnia 1 maja 1892 zmarłym się zgłosiła, inaczej bowiem spadek z jej kuratorem Janem Doroszkiewiczem będzie pertraktowanym.
Turka, dnia 7 października 1894.

L. 2045 (954 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej kasy oszczędności miasta Kołomyi przeciw Benjaminowi Munczekowi i towarz. pto 410 zł. wa. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Benjamina Munczeka adwokata dr. Staubera z substytucyą adwokata dr. Zipsera, zaś dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Rubina Munczeka kuratorem adwokata dr. Haczewskiego z substytucyą adwokata dr. Ilnickiego i doręczył kuratorom nakaz zabezpieczenia z dnia dzisiejszego l. 2045.
C. k. Sąd obwodowy.
Kołomyja, 3 lutego 1895.

L. 2043 (952 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej kasy oszczędności miasta Kołomyi przeciw Benjaminowi Munczekowi i towarz. pto 190 zł. wa. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Benjamina Munczeka adwokata dr. Staubera z substytucyą adwokata dr. Zipsera, zaś dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Rubina Munczeka kuratorem adwokata dr. Haczewskiego z substytucyą adwokata dr. Ilnickiego i doręczył kuratorom nakaz zabezpieczenia z dnia dzisiejszego l. 2043.
C. k. Sąd obwodowy.
Kołomyja, 3 lutego 1895.

L. 11972 (907 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Dębicy zawiadamia nieobecnego Jakóba Dawida Fetta, że w sprawie egzekucyjnej Samuela i Sary Eilów przeciw niemu i innym o 225 zł. zpn. w miejsce dotychczasowego kuratora Pinkasa Ulmana, ustanowił dla niego kuratorem Samuela Fetta z Rzeszowa.
C. k. Sąd powiatowy.
Dębica, 10 grudnia 1894.

L. 1826 (901 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił kuratorem w sprawie kasy oszczędności miasta Kołomyi przeciw Schulimowi Streifler i towarz. o 715 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Rubina Munczeka adwokata dr. Zipsera kuratorem z substytucyą adwokata dr. Schustera, a dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Benjamina Munczeka adwokata dr. Hullesa kuratorem z substytucyą adwokata dr. Rittigsteina, i doręczył nakaz zapłaty z 12 stycznia 1895 l. 588 dla Rubina Munczeka przeznaczony kuratorowi dr Zipserowi, a dla Benjamina Munczeka przeznaczony kuratorowi dr. Hullesowi.
Z c. k. sądu obwodowego.
Kołomyja, 31 stycznia 1895.

L. 349 (944 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu podaje do wiadomości, że w dniu 1 listopada 1894 zmarł Franciszek Pawlikowski w Moszczenicy z pozostawieniem ustnego ostatniej woli rozporządzenia.
Niewiadomego z miejsca pobytu spadkobiercę Wojciecha Pawlikowskiego wzywa się, ażeby w przeciągu roku od dnia powyż wyrażonego zgłosił się do sądu i wniósł deklaracyę, w przeciwnym bowiem razie spadek przeprowadzonym zostanie z kuratorem Franciszkiem Pawlikowskim dla niego ustanowionym.
C. k. Sąd powiatowy.
Stary Sącz, 14 stycznia 1895.

L. 1570 (964 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Milówce wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Szczotkę z Rajczy, ażeby w przeciągu roku od ogłoszenia tego edyktu do spadku po Macieju (Duldzie) Szczotce zmarłym w Rajczy 18 czerwca 1892 z pozostawieniem ustnego rozporządzenia ostatniej woli sam albo przez pełnomocnika się zgłosił, gdyż w przeciwnym razie pertraktacya spadkowa ze zgłaszającymi się dziedzicami i z ustanowionym dla niego kuratorem Janem Goglerem przeprowadzoną zostanie.
C. k. Sąd powiatowy.
Milówka, 22 kwietnia 1894.

L. 11325 (905 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bolechowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Chrystyana Schmidta, że dla niego ustanowiono kuratora adwokata dr. Rabinowicza, któremu doręczono uchwałę z dnia 11 października 1894 l. 8912 dla niego przeznaczoną.
C. k. Sąd powiatowy.
Bolechów, 17 grudnia 1894.

L. 736 (1204 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Żywcu zawiadamia nieobecnego i niewiadomego z miejsca pobytu Antoniego Rybarskiego z Żywca, iż celem doręczenia mu tus. nakazu zapłaty z 15 listopada 1894 l. 10399, którym polecono Antoniemu Rybarskiemu synowi Michała i Annie z Bydlińskich 1 śl. Staszkiewiczowej 2 śl. Rybarskiej, aby ze skryptu dłużnego z daty Żywiec 21 lutego 1891 pochodzącą pożyczkową sumę 700 zł. wa. z pn. Towarzystwu zaliczkowemu w Żywcu w dniach 14 pod surowością egzekucyi solidarnie zapłacili, ustanowiono dla niego kuratora w osobie adwokata dra Władysława Raschkego w Żywcu i zarazem wzywa go, aby temuż kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub innego pełnomocnika w tut. c. k. sądzie ustanowił, inaczej złe skutki stąd wyniknąć mogące sam sobie przypisze.
Żywiec, dnia 2 lutego 1895.

L. 585 (1190 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jana Kąkola, iż przeciwko niemu i Katarzynie Kąkol wniósł Jędrzej Dziura „Haberny" pozew o zapłacenie kwoty 100 zł. wa. w skutek czego mu kuratorem Jana Bielańskiego ustanowiono i termin do sumarycznej rozprawy na dzień 18 marca 1895 wyznaczono.
C. k. Sąd powiatowy.
Czarny Dunajec, 1 lutego 1895.

L. 13685 (1240)

Obwieszczenie.

Z powodu zaszłej pomyłki w ogłoszonym w skutek tut. rozporządzenia z 2 lutego 1895 l. 9547 w Nr. 32, 33 i 34 urzędowej „Gazety Lwowskiej“ planie podróży i czynności ruchomych komisyi poborowych, ustanowionych dla głównego poboru wojskowego w roku 1895 prostuje się ten plan, o ile się tyczy czynności poborowej w miejscach poboru Tarnopol i Mikulińce powiatu tarnopolskiego, w następujący sposób:

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsca poboru	Dnie podróży w miesiącu		Dnie czynności w miesiącu	
				marcu	kwietniu	marcu	kwietniu
15.	1	Tarnopol	Tarnopol		23. Mikulińce		8, 9, 10, 11, 17, 18 19, 20, 22.
			Mikulińce		28. powrót		24. 25, 26, 27.

L. 1798 (1203 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radziechowie oznajmia nieobecnemu Iwanowi Michaluk synowi Onyszka, że przeciw niemu przez Teklę Michaluk pozew o zapłacenie kwoty 46 zł. 77 ct. z pn. wniesionym został.

Ponieważ miejsce pobytu Iwana Michaluka nie jest wiadomem przeto ustanawia się dla niego kuratorem ad actum p. Piotra Bugla kandydata notaryalnego w Radziechowie i powyższy pozew wyznaczając termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 1 kwietnia 1895 o godzinie 9 rano mianowanemu kuratorowi doręcza się.

C. k. Sąd powiatowy.

Radziechów, dnia 6 lutego 1895.

L. 48491 (1031 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Krakowie uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Teodora Rajskiego inżyniera, że w sprawie egzekucyjnej Adolfa Scherera z Krakowa przeciw Teodorowi Rajskiemu pto 50 zł. z pn. dla niego został ustanowiony kuratoıem ad actum adwokat dr. Olearski w Krakowie.

Wzywa się Teodora Rajskiego, aby ustanowionemu kuratorowi udzielił potrzebnych informacyj lub innego zastępcę sobie ustanowił, gdyż w razie przeciwnym skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

C. k. Sąd pow. miej. deleg.

Kraków, 4 stycznia 1895.

L. 118 (1072 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie Stowarzyszenia kredytowego i oszczędności w Kołomyi przeciw Gabryelowi Grau i tow. o 200 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Gabryela Graua adw. dr. Kraśnickiego kuratorem z substytucyą adw. dr. Haczewskiego i doręczył kuratorowi adw. dr. Kraśnickiemu nakaz zapłaty z 3 grudnia 1894 l. 20305 dla Gabryela Grau przeznaczony.

Gabryelowi Grau polecamy, ażeby ustanowionemu kuratorowi swe zarzuty udzielił lub innego zastępcę tut. sądowi wskazał.

Kołomyja, 12 stycznia 1895.

L. 13441 (1033 2—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Jędrzeja Niecieckiego, że w sprawie Charlotty Drobner jako cessyonaryuszki Sobestyana Pietrzki przeciw niemu o 19 zł. 50 ct. z pn. ustanowiono dla niego kuratora ad actum adwokata dra Ludwika Parviego.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 15 stycznia 1895.

L. 6893 (1011 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Muszynie podaje do wiadomości, że dnia 17 sierpnia 1894 umarł w Muszynie Józef Kałucki, bez rozporządzenia ostatniej woli Sąd nieznając pobytu Jana Kałuckiego wzywa go, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia poniż wyrażonego zgłosił się w tymże sądzie i wniósł deklaracyę spadkową, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszajacymi się z kuratorem Franciszkiem Buszkiem dla niego ustanowionym.

Muszyna, 20 stycznia 1895.

L. 8671 (1034 2—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jana Gorczycę iż w sprawie egzekucyjnej Szymona Zajdla jako prawonabywcy Jozefa Gorczycy przeciw niemu o egzekucyjny wpis prawa zastawu dla kwoty 500 zł. w stanie ciężarów realności lwh. 359 w Białobrzegach ustanowiono dlań kuratora w osobie dr. Czajkowskiego adwokata w Krośnie i temuż rezolucyę intabulacyjną z dnia 18 września 1894 l. 8671 doręczono.

Krosno, dnia 18 września 1894.

L. 2379 (1097 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Wolfa Kamineckiego, iż w sporze ustnym Josla Hilfera przeciw Wolfowi Kamineckiemu i Wilhelminie hr. Reyowej o dostarczenie 200 korcy jęczmienia i 100 korcy owsa lub zapłacenie 1200 zł. i 300 zł. z przyn. został adwokat dr. Wiktoryn Mańkowski ustanowionym dlań kuratorem, że przeto jest rzeczą jego temu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielić lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Rohatyn, dnia 9 lutego 1895.

L. 7417 (1082 2—3)

C. k. Sąd powiatowy Dobczycki zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Franciszka Styrnala celem doręczenia rezolucyi hipotecznej z dnia 17 lipca 1894 l. 4712 i dekretu usamowolnienia z dnia 12 maja 1894 l. 3123 kurator dla niego w osobie miejscowego adwokata dra Henryka Dymidowicza ustanowiony został.

Dobczyce, d. 22 października 1894.

L. 16095 (1081 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dolinie w sprawie egzekucyjnej Israela Józefa Tauba przeciw Walentemu Misch i Maryannie Misch pto 47 zł. 48 ct. oznajmia niewiadomemu z miejsca pobytu Walentemu Mischowi, że celem doręczenia mu tusądowej rezolucyi z dnia 2 lipca 1894 l. 3213 dozwalającej egzekucyjne oszacowanie realności dłużników w Wełdzirzu dla niego ustanowionym został kurator p. dr. Rosenbusch adwokat w Dolinie.

Wzywa się zatem Walentego Mischa, by temuż kuratorowi udzielił środków obrony jego, lub o innego zastępcę się postarał.

C. k. Sąd powiatowy.

Dolina, 15 grudnia 1894.

L. 9251 (1076 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Birczy w sprawie Towarzystwa zaliczkowego w Birczy przeciw Szulimowi i Feidze Roth o 300 zł. w Ameryce przebywającym dozwoloną została egzekucyjna intabulacya prawa zastawu dla tej sumy na realności do nich należącej wykazem hipotecznym l. 205 w Birczy objętej i uchwałę doręczono ustanowionemu kuratorowi Szulimowi Sojfer z Birczy.

Bircza, 22 sierpnia 1894.

L. 20724 (1074 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie Chaima Labes przeciw Baziowi Hryhirczuk i tow. o 33 zł. dla nieznanych z miejsca pobytu pozwanych Bazia Hryhirczuka i Jeleny Hryhirczyk adwokata dra Kraśnickiego kuratorem z substytucyą adwokata dra Daniłowicza i doręczył kuratorowi adwokatowi dr. Kraśnickiemu nakaz zapłaty z 27 października 1894 l. 17600 dla Bazia Hryhirczuka przeznaczony tudzież uchwałę z dnia 31 grudnia 1894 l. 20724 dla obu pozwanych przeznaczoną.

Kołomyja, 31 grudnia 1894.

L. 2021 (1073 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie stowarzyszenia kredytowego dla rękodzieł i przemysłu w Kołomyi przeciw Maryanowi Dawidowiczowi o 353 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Maryana Dawidowicza adwokata dra Krobickiego kuratorem z substytucyą adw. Ilnickiego i doręczył kuratorowi adw. dr. Krobickiemu nakaz zapłaty z 15 grudnia 1894 l. 21349 dla Maryana Dawidowicza przeznaczony.

Kołomyja, 6 lutego 1895.

L. 4896 (1086 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Maryannę Wodzińską, że Józef Wodziński i Zofia z Wodzińskich Kubacka wnieśli przeciw niej i spóln. pozew de praes. 13 maja 1894 l. 4896 o uznanie praw własności 6/25 i 6/25 części realności l. wyk. hip. 50 księgi grunt. gminy kat. Jedlicze i że kuratorem dla niej ustanowiono adw. dr. Feliksa Czajkowskiego w Krośnie.

Wzywa się zatem Maryannę Wodzińską, aby przed terminem udzieliła kuratorowi stosownych informacyj lub ustanowiła sobie innego pełnomocnika, w przeciwnym bowiem razie szkodliwe skutki sama sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Krosno, 15 maja 1894.

L. 522 (1209)

Urzędownie autoryzowany inżynier górniczy Wacław Machacka z siedzibą w Jaworznie, złożył dnia 12 lutego b. r. przepisaną przysięgę i jest od tego dnia upoważniony do wykonywania tego uprawnienia.

Z c. k. Starostwa górniczego.

Kraków, 13 lutego 1895.

C. k. Radca górniczy
Wachtel m. p.

L. 8075 (1210 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu ogłasza, że celem doręczenia uchwały z dnia 9 czerwca 1894 l. 4314 dozwalającej intabulacyi prawa zastawu dla zaległych podatków w kwocie 81 zł. 91 ct. z pn. na karcie ciężarów dóbr tabularnych Kisielówka whl. 436 objętych, współwłaścicielom tych dóbr z miejsca pobytu niewiadomym Aleksandrowi Schwabemu, Antoninie, Ludwikowi, Fryderykowi, Stanisławowi i Henrykowi Kremplom, tudzież Antoninie z Kremplów 2o Bażankowej ustanowiono dla nich kuratorem adwokata dra Barbackiego z Nowego Sącza i temuż rzeczoną uchwałę doręczono.

Nowy Sącz, 20 października 1894.

L. 10427 (1087 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kopyczyńcach wzywa z życia i miejsca pobytu nieznanego Seidę Weissglassa względnie spadkobierców jego, by w ciągu roku od dnia ogłoszenia edyktu tego zgłosili się do spadku po zmarłej w Kopyczyńcach 30 listopada 1884 Feidze Weissglass, gdyż inaczej spadek ten z ustanowionym dla nich kuratorem Mojżeszem Seidmannem z Kopyczyniec pertraktowany będzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kopyczyńce, 27 października 1894.

L. 13490 (1095 1—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Andrzeja Szybałę, że przeciw niemu wytoczył Michał Franczyk pozew o 200 koron, na który termin na dzień 1 maja 1895 w tutejszym sądzie wyznaczono, a pozew doręczono ustanowionemu dlań kuratorowi adwokatowi dr. Ujejskiemu w Ropczycach.

C. k. Sąd powiatowy.

Ropczyce, 14 listopada 1894

L. 6835 (1091 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Pruchniku zawiadamia, że dla niewiadomych z miejsca pobytu Klemensa Kubickiego z Rączyny i Dyonizego Kruczykowskiego z Rozborza długiego ustanowił kuratorem dla pierwszego Wojciecha Kozłowskiego wójta gminy Rączyna, zaś dla drugiego Polikarpa Kubickiego wójta gminy Rozborza długiego i doręczył tymże tusądowe uchwały tabularne z dnia 18 stycznia 1894 l. 232 przeznaczoną dla Klemensa Kubickiego, i z dnia 30 lipca 1894 l. 5337 przeznaczoną dla Dyonizego Kruczykowskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Pruchnik, 5 grudnia 1894.

L. 80 (1083 1—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego Michała Dynię, ażeby w spadkowości po Marcinie Dyni, zmarłym w Zaczerniu dnia 20 października 1892, w przeciągu jednego roku i 6 tygodni ck. sąd lub ustanowionego kuratora Jana Słonkę o miejscu pobytu swego zawiadomił lub sobie innego pełnomocnika obrał, inaczej pertraktacya ta z ustanowionym kuratorem przeprowadzoną będzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Głogów, 26 stycznia 1895.

L. 8789 (1129 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Żabnie w sprawie egzekucyjnej Galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie pko Józefowi Musiałowi i Janowi Boduchowi pto 650 zł. z pn. ustanawia dr. Mycińskiego notaryusza w Żabnie, kuratorem niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jana Boducha, kuratorowi doręcza rezolucyę z dnia 30 maja 1894 l. 2931 w sprawie tej wydaną, o tem zawiadamia nieobecnego z wezwaniem, aby kuratorowi udzielił informacyi, lub innego zastępcę swego ustanowił pod rygorem skutków prawnych.

Żabno, dnia 20 grudnia 1894.

L. 1555 (1102 1—3)

C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niewiadomego z miejsca obecnego pobytu Marcina Ogonka, że w skutek pozwu wekslowego przez Lejzora Kleinman pod dniem 5 lutego 1895 l. 1402 przeciw niemu pto 300 zł. wa. z pn. wyniesionego wydał nakaz zapłaty uchwałą z dnia 7 lutego 1895 do l. 1402 ustanawiając dlań kuratorem adw. dr. Juliana Malca w Rzeszowie i takowy temuż doręczył.

Polecamy więc nieobecnemu Marcinowi Ogonkowi niniejszem, aby ustanowionemu kuratorowi środków obrony dostarczył, lub sobie innego pełnomocnika obrał.

Rzeszów, 10 lutego 1895.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12. dom Wernera. Zarządca Wł. J. Weber. Papier z fabryki papieru J. Fijałkowskich.